

31991L0497

24.9.1991.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 268/69

PADOMES DIREKTĪVA

(1991. gada 29. jūlijs),

ar ko groza un konsolidē Direktīvu 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas tirdzniecību ar svaigu gaļu, lai to attiecinātu uz svaigas gaļas ražošanu un tirdzniecību

(91/497/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā liellopu, cūku, aitu un kazu, kā arī mājas nepārnadžu gaļa iekļauta produktu sarakstā, kas ir minēts Līguma II pielikumā; tā kā svaigas gaļas ražošana un tirdzniecība ir nozīmīgs ienākumu avots daļai lauksaimniecībā nodarbināto;

tā kā, lai nodrošinātu saprātīgu šīs nozares attīstību un palielinātu produktivitāti, Kopienas līmenī jānosaka veselības aizsardzības noteikumi šādas gaļas ražošanai un laišanai tirgū;

tā kā Kopienai līdz 1992. gada 31. decembrim jāparedz pasākumi iekšējā tirgus pakāpeniskai izveidei;

tā kā Direktīva 64/433/EEK ⁽⁴⁾ ar ko noteica veselības prasības, kas jāievēro Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar liellopu, cūku, aitu un kazu, kā arī mājas nepārnadžu gaļu;

tā kā Direktīva 89/662/EEK ⁽⁵⁾ ar ko noteica noteikumus pārbaudēm, kas piemērojamas, lai izveidotu iekšējo tirgu, konkrēti, atceļot veterinārās pārbaudes uz robežas starp dalībvalstīm;

tā kā, lai ņemtu vērā minēto pārbaudžu atcelšanu, kā arī daudz stingrāku garantiju ieviešanu attiecībā uz izcelsmi, ja nav iespējams

atšķirt produktus, kas ir domāti dalībvalsts iekšējam tirgum, no produktiem, ko laidis pārdošanā citā dalībvalstī, Direktīvas 64/433/EEK prasības būtu jāpaplašina, attiecinot tās uz visiem gaļas produktiem;

tā kā šajā nolūkā ir jānosaka nosacījumi, saskaņā ar kuriem konkrēto gaļu pasludina par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā;

tā kā Direktīva 64/433/EEK ir vairākas reizes būtiski grozīta; tā kā skaidrības labad šo direktīvu būtu jākonsolidē;

tā kā atsaucies uz Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvu 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievēdot liellopus, cūkas, aitas un kazas, kā arī svaigu gaļu vai gaļas produktus no trešām valstīm ⁽⁶⁾, būtu jākorrigē saskaņā ar šo konsolidāciju,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 64/433/EEK ar šo aizstāj ar tekstu, kas pievienots šai direktīvai.

2. pants

Direktīvu 72/462/EEK groza šādi:

1) 1. panta 1. punkta trešajā ievilkumā tekstu iekavās aizstāj ar šādu tekstu:

“(ieskaitot *Bubalus bubalis* un *Bison bison* sugu dzīvniekus);”;

2) 4.c pantā:

a) otrajā daļā:

— “13” aizstāj ar “14”,

⁽¹⁾ OV C 84, 2.4.1990., 8. lpp. un 1983. gada 10. novembrī iesniegtais priekšlikums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 183, 15.7.1991.

⁽³⁾ OV L 332, 31.12.1990., 53. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/507/EEK (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/507/EEK (OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/69/EEK (OV L 46, 19.2.1991., 37. lpp.).

— “24” svītro,

— “41 (C)” aizstāj ar “42 (A) (2)”;

b) pievieno šādu daļu:

“Saskaņā ar šo pašu kārtību, specifiskas garantijas var pieprasīt attiecībā uz uzņēmumos izmantotā dzeramā ūdens kvalitāti, kā arī to darbinieku medicīnisko uzraudzību, kas strādā ar un apstrādā svaigu gaļu”.

17. pantā:

a) 2. punktā:

— b) apakšpunktā “V nodaļa” aizstāj ar “VI nodaļa”

— c) apakšpunktā “VI nodaļa” aizstāj ar “VII nodaļa”,

— d) apakšpunktā “VII nodaļa” aizstāj ar “VIII nodaļa”,

— e) apakšpunktā “X nodaļa” aizstāj ar “XI nodaļa” un “XIII nodaļa” aizstāj ar “XIV nodaļa”,

— g) apakšpunktā “XIV nodaļa” aizstāj ar “XV nodaļa”.

b) 3. punktā:

— “XIII nodaļa” aizstāj ar “XIV nodaļa”;

4) 18. pantā:

a) 1. punkta b) apakšpunktā:

i) “VIII nodaļa” aizstāj ar “IX nodaļa”;

ii) “IX nodaļa” aizstāj ar “X nodaļa”;

iii) “XI nodaļa” aizstāj ar “XII nodaļa”;

b) 3. punktā:

— “VIII nodaļas 45.d punkts” aizstāj ar “IX nodaļas 46. punkts”;

5) 20. panta d) apakšpunktā “X nodaļas 57. punkts” aizstāj ar “XI nodaļas 58. punkts”.

3. pants

Ne vēlāk par 1993. gada 1. janvāri dalībvalstis ievieš normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 29. jūlijā

Padomes vārdā —

Priekšsēdētājs

H. VAN DEN BROEK

PIELIKUMS

PADOMES DIREKTĪVA 64/433/EEK

(1964. gada 26. jūnijs)

par veselības nosacījumiem svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā Padomes 1968. gada 27. jūnija Regula (EEK) Nr. 805/68 par liellopu gaļas un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2759/75 par cūkgaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽²⁾ un Padomes 1989. gada 25. septembra Regula (EEK) Nr. 3013/89 par aitū gaļas un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽³⁾ izveidoja pamatu brīvai liellopu gaļas un teļa gaļas, kā arī cūkgaļas, aitū gaļas un kazu gaļas aprītei;

tā kā iepriekšminētās direktīvas ieviešana nedos vēlamo rezultātu, kamēr Kopienas iekšējo tirdzniecību kavēs dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības attiecībā uz gaļas produktiem;

tā kā, lai likvidētu šīs atšķirības, dalībvalstu veselības noteikumi būtu jāsasaka ar minētajām regulām;

tā kā šīs saskaņošanas mērķis ir arī standartizēt veselības prasības gaļai kautuvēs un izciršanas telpās, kā arī glabāšanas un pārveidošanas laikā; tā kā būtu jāievieš apstiprinājumu sistēma kautuvēm un gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām veselības prasībām, kā arī Kopienas pārbaudes procedūra, ar kuru nodrošina šāda apstiprinājuma nosacījumu ieviešanu; tā kā būtu jāievieš norma saldētavu apstiprināšanai;

tā kā mazjaudas uzņēmumus būtu jāapstiprina, piemērojot tiem vienkāršotus struktūras un infrastruktūras kritērijus, bet pieprasot atbilstību higiēnas noteikumiem, kas izklāstīti šajā direktīvā;

tā kā gaļas veselības marķējums un pārveidojuma dokuments, ko ir apstiprinājis izcelsmes uzņēmuma valsts pilnvarots veterinārārsts, sniedz vislabākās garantijas galamērķavalsts amatpersonai, ka gaļas sūtījums atbilst šīs direktīvas prasībām; tā kā veselības sertifikātu būtu jāsaģlabā, lai pārbaudītu konkrētās gaļas galamērķi;

tā kā te būtu jāpiemēro noteikumi, principi un drošības pasākumi, kas ietverti Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvā 90/675/EEK, kas regulē no trešām valstīm Kopienā ievesto produktu veterināro pārbaudīšanu organizēšanas principus ⁽⁴⁾;

tā kā tirdzniecībā starp dalībvalstīm būtu jāpiemēro arī Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvas 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽⁵⁾ noteikumi;

tā kā Komisijai būtu jāuzdod paredzēt konkrētus pasākumus šīs direktīvas ieviešanai; tā kā šajā nolūkā būtu jānosaka kārtība, kas izveidotu ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva nosaka veselības noteikumus tādas svaigas gaļas ražošanai un laišanai tirgū, kas ir domāta lietošanai cilvēku uzturā, ja šo gaļu iegūst no šādu sugu mājdzīvniekiem: liellopiem (ieskaitot *Bubalus bubalis* un *Bison bison* sugu dzīvniekus), cūkām, aitām un kazām, kā arī mājās nepārnadžiem.

⁽¹⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3577/90 (OV L 353, 17.12.1990., 23. lpp.).

⁽²⁾ OV L 282, 1.11.1975., 1989., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1249/89 (OV L 129, 11.5.1990., 12. lpp.).

⁽³⁾ OV L 289, 7.10.1989., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3577/90 (OV L 353, 17.12.1990., 23. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/768/EEK (OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.).

2. Šī direktīva neattiecas uz svaiga gaļas izciršanu un glabāšanu mazumtirdzniecības veikalos vai telpās pie tirdzniecības vietām, ja gaļu izcērt vai uzglabā, lai pircēju apgādātu uz vietas.

3. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot specifiskas Kopienas noteikumus par malto gaļu.

4. Šī direktīva neietekmē jebkādus ierobežojumus nepārnadžu gaļas tirdzniecībā, ko ievieš saskaņā ar Līguma vispārējiem noteikumiem.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "gaļa" ir visas mājas liellopu (ieskaitot *Bubalus bubalis* un *Bison bison* sugu dzīvniekus), cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, kas ir piemērotas lietošanai cilvēku uzturā;
- b) "svaiga gaļa" ir gaļa, ieskaitot gaļu, kas ir iesaiņota vakuumā vai kontrolētā atmosfērā un kas nav citādi apstrādāta, kā vien ar aukstumu, lai nodrošinātu tās saglabāšanos;
- c) "mehāniski atkaulota gaļa" ir gaļa, kas ar mehāniskiem palīgīdzekļiem ir iegūta no kauliem ar gaļu, izņemot galvas kaulus, kā arī ekstremitāšu kaulus zem tarsālās un karpālās locītavas un astes skriemeļus cūkām, un ko paredzēts izmantot uzņēmumos, kas apstiprināti saskaņā ar Direktīvas 77/79/EEK⁽¹⁾ 6. pantu;
- d) "liemenis" nozīmē veselu nokauta dzīvnieka ķermeni pēc atasiņošanas, iekšu izņemšanas un ekstremitāšu noņemšanas pie priekšpēdas pamata un pie pakalpēdas pamata, galvas, astes un tesmeņa noņemšanas, un, ja runa ir par liellopiem, aitām, kazām un nepārnadžiem, tad arī pēc ādas novilkšanas; Tomēr cūkām prasību noņemt ekstremitātes pie priekšpēdas pamata un pakalpēdas pamata var atcelt, ja gaļu apstrādās saskaņā ar Direktīvu 77/99/EEK;
- e) "subprodukti" nozīmē svaigu gaļu, izņemot liemeni, kas noteikts d) punktā, pat ja tā joprojām ir dabiski pievienota ķermenim;
- f) "iekšējie subprodukti" nozīmē subproduktus no krūšu dobuma, vēdera dobuma un iegurņa, to skaitā traheju un barības vadu;
- g) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko iecēlusi centrālā kompetentā dalībvalsts iestāde;

⁽¹⁾ OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/662/EEK (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.).

- h) "eksportētāja valsts" ir dalībvalsts, no kuras nosūta svaigo gaļu;
- i) "galamērķvalsts" nozīmē dalībvalsti, uz kuru no citas dalībvalsts nosūta svaigu gaļu;
- j) "transporta līdzekļi" ir motorizēto transporta līdzekļu, dzelzceļa un lidmašīnu kravu nesošās daļas, kā arī kuģu tilpnes vai konteineri sauszemes, jūras vai gaisa pārvadājumiem;
- k) "uzņēmums" ir apstiprināta kautuve, apstiprināts gaļas izciršanas uzņēmums, apstiprināta saldētava vai arī vienota vairāku šādu uzņēmumu grupa;
- l) "iesaiņošana" ir gaļas aizsargāšana ar tiešo iesaiņojumu vai tiešo konteineru, kas saskaras ar produktu, un paša tiešā iesaiņojuma vai tiešā konteineru aizsargāšana;
- m) "iepakošana" ir iesaiņotās gaļas novietošana iepakojumā, kas ir ārējs trauks;
- n) "īpašā piespiedu kaušana" ir jebkāda kaušana, ko pēc nelaimes gadījuma vai saistībā ar nopietnām psiholoģiskām vai funkcionālām problēmām liek veikt veterinārķirurgs. Īpašo piespiedu kaušanu var veikt ārpus kautuves, ja veterinārķirurgs uzskata, ka dzīvnieku pārvest nav iespējams vai arī pārvešana to pakļautu nevajadzīgām ciešanām.

3. pants

1. Visas dalībvalstis nodrošina to, ka:
 - A. Liemeņi, pusliemeņi vai pusliemeņi, kas ir sadalīti vairāk nekā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, un liemeņu puses:
 - a) ir iegūti kautuvē, kas atbilst I pielikuma I un II nodaļā minētajiem nosacījumiem, un ir apstiprināti un tiek uzraudzīti saskaņā ar 10. pantu, vai arī kautuvē, kas ir īpaši apstiprināta saskaņā ar 4. pantu;
 - b) tie ir iegūti, nokaujot tādu dzīvnieku, kam pirmskaušanas apskati ir veicis valsts pilnvarots veterinārārsts saskaņā ar I pielikuma IV nodaļu un kas šādas apskates rezultātā ir atzīts par derīgu nokaušanai saskaņā ar šo direktīvu;
 - c) tie ir apstrādāti apmierinošos higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma V un VII nodaļu;
 - d) pēckaušanas veterināro ekspertīzi saskaņā ar VIII nodaļas I pielikumu ir veicis valsts pilnvarots veterinārārsts un liemeņiem nav nekādu izmaiņu, izņemot traumatiskus bojājumus, kas radušies neilgu laiku pirms kaušanas, vai lokalizētus jaunveidojumus vai izmaiņas, ar noteikumu, ka laboratorijas testos ir pierādīts, ka šie bojājumi, jaunveidojumi vai izmaiņas nepadara liemeni un subproduktus par

- nederīgiem lietošanai pārtikā vai bīstamiem cilvēka veselībai;
- e) tiem ir veselības marķējums saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;
- f) pārvedot tiem pievieno:
- i) līdz 1993. gada 30. jūnijam — veselības sertifikātu, ko valsts pilnvarots veterinārārsts ir izsniedzis iekraušanas brīdī un kas savā formā un saturā atbilst V pielikumā sniegtajam paraugam un ir aizpildīts vismaz galamērķavalsts oficiālajā valodā vai valodās. Tam jā sastāv no vienas papīra lapas;
- ii) sākot ar 1993. gada 1. jūliju — pavaddokumentu, ko ir apstiprinājis valsts pilnvarots veterinārārsts. Šajā dokumentā jā norāda:
- papildus I pielikuma X nodaļas 50. punktā pieprasītajai informācijai, to skaitā skaidri norādītam saldēšanas mēnesim un gadam saldētai gaļai, kodēts numurs, kas ļautu identificēt valsts pilnvaroto veterinārārstu,
- kas kravas saņēmējam jā saglabā vismaz vienu gadu, lai to varētu uzrādīt pēc kompetentās iestādes pieprasījuma;
- iii) veselības sertifikātu saskaņā ar I pielikuma XI nodaļu, ja gaļa ir no kautuves, kas atrodas ierobežotā reģionā vai apgabalā vai, ja to, pārvedot aizplombētā kravas automašīnā caur trešo valsti, ir paredzēts nosūtīt uz citu dalībvalsti.
- Sīki izstrādātus noteikumus ii) piemērošanai, īpaši attiecībā uz kodēto numuru piešķiršanu un viena vai vairāku sarakstu, kas identificē valsts pilnvaroto veterinārārstu sastādīšanu, pieņem saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību;
- g) saskaņā ar I pielikuma XIV nodaļu, pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes tos uzglabā apmierinošos higiēnas apstākļos uzņēmumos, kas apstiprināti saskaņā ar 10. pantu un ko uzrauga saskaņā ar I pielikuma X nodaļu;
- h) pārvadā apmierinošos higiēnas apstākļos, saskaņā ar I pielikuma XV nodaļu.
- B. Izcirtņi vai gabali, kas ir mazāki nekā A sadaļā, kā arī atkaulota gaļa:
- a) ir atkaulota vai izcirsta gaļas izciršanas uzņēmumā, kas atbilst I pielikuma I un III nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem un kas ir apstiprināti, un ko uzrauga saskaņā ar 10. pantu;
- b) ir atkauloti vai izcirsti un iegūti saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu, izmantojot:
- svaigu gaļu, kas atbilst A sadaļā izklāstītajiem nosacījumiem, izņemot nosacījumus, kuri ir minēti h) apakšpunktā, un ko pārvadā saskaņā ar I pielikuma XV nodaļu, vai
- svaigu gaļu, kas ir importēta no trešām valstīm saskaņā ar Direktīvu 90/675/EEK;
- c) ir uzglabāti saskaņā ar nosacījumiem, kas atbilst I pielikuma XIV nodaļai, uzņēmumos, kuri ir apstiprināti saskaņā ar 10. pantu un uzraudzīti saskaņā ar I pielikuma X nodaļu;
- d) tos ir pārbaudījis valsts pilnvarots veterinārārsts saskaņā ar I pielikuma X nodaļu;
- e) tie ir iesaiņoti un iepakoti saskaņā ar I pielikuma XII nodaļā izklāstītajām prasībām;
- f) tie atbilst A sadaļas c), e), f) un h) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.
- C. Subprodukti ir iegūti apstiprinātā kautuvē vai apstiprinātā gaļas izciršanas uzņēmumā. Veseliem subproduktiem jā atbilst A un B sadaļās izklāstītajām prasībām. Šķēlēs sagrieztiem subproduktiem jā atbilst B sadaļa prasībām.
- Subproduktus nedrīkst sagriezt šķēlēs, izņemot liellopu aknas, ja šīs aknas sagriež apstiprinātā gaļas izciršanas uzņēmumā. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas ierosinājuma, var paplašināt šo atkāpi arī attiecībā uz citu sugu dzīvnieku aknām.
- D. Svaiga gaļa, kas ir uzglabāta saskaņā ar šo direktīvu saldētavā, kuru ir apstiprinājusi dalībvalsts, un kas nav apstrādāta citādi, kā saistībā ar uzglabāšanu:
- a) atbilst A punkta c), e) g) un h) apakšpunktam, kā arī B un C punktam vai arī ir svaiga gaļa, kas ir importēta no trešām valstīm saskaņā ar Direktīvu 90/675/EEK;
- b) kam, pārvedot uz galamērķi, pievieno tirdzniecības pavadzīmi vai A punkta f) apakšpunktā minēto sertifikātu.
- Ja gaļai pievieno sertifikātu, to aizpilda valsts pilnvarots veterinārārsts, balstoties uz veselības sertifikātiem, kas bija pievienoti svaigas gaļas sūtījumam brīdī, kad to novietoja glabāšanā, un importa gadījumā tajā ir jā norāda svaigas gaļas izcelsme.
- E. Saskaņā ar šo direktīvu ražota svaiga gaļa, kas muitas kontroles ietvaros ir uzglabāta trešās valsts saldētavā, apstiprinātā

saskaņā ar Padomes Direktīvu 72/462/EEK⁽¹⁾, un kas nav apstrādāta, izņemot saistībā ar uzglabāšanu:

- a) atbilst A, B un C punkta prasībām;
- b) atbilst specifiskām garantijām attiecībā uz atbilstības uzglabāšanas un pārvadāšanas normu pārbaudi un sertifikāciju;
- c) tai pievieno sertifikātu, kas atbilst paraugam, kuru izveido saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību.

Specifiskās garantijas attiecībā uz atbilstības uzglabāšanas un pārvadāšanas normu pārbaudi un sertifikāciju, kā arī sertifikātu izsniegšanu pieņem saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību.

2. Tomēr, neierobežojot Kopienas prasības attiecībā uz dzīvnieku veselību, 1. punkts neattiecas uz:

- a) svaigu gaļu, kas nav paredzēta lietošanai cilvēku uzturā;
- b) svaigu gaļu, kas ir paredzēta izstādēm, īpašiem pētījumiem vai analīzēm, ar noteikumu, ka oficiāla kontrole ļauj nodrošināt, ka gaļu neizmanto lietošanai cilvēku uzturā un ka pēc izstādes beigām vai tad, kad ir pabeigti īpašie pētījumi vai analīzes, gaļu, izņemot to, ko izmanto analīzēs, iznīcina;
- c) svaigu gaļu, ko izmanto tikai un vienīgi starptautisko organizāciju vajadzībām.

4. pants

A. Dalībvalstis nodrošina, ka, sākot ar 1993. 1. janvāri, kautuves, kas darbojās 1991. gada 31. decembrī un apstrādāja vairāk nekā 12 ganāmpulka vienību nedēļā, ^(a) taču ne vairāk kā 600 ganāmpulka vienību gadā, un kas neatbilst I pielikuma prasībām, pakļauj šādām prasībām:

1. Tos pakļauj īpašai veterinārajai reģistrācijai un piešķir specifisku apstiprinājuma numuru, kas ir saistīts ar vietējo uzraudzības institūciju.

Lai iegūtu valstu atbildīgo amatpersonu apstiprinājumu:

- a) uzņēmumam ir jāizpilda II pielikumā izklāstītie apstiprināšanas nosacījumi;

⁽¹⁾ OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/69/EEK (OV L 46, 19.2.1991., 37. lpp.).

^(a) Liellopi un nēpārnadži: 1,0 ganāmpulka vienības.
Cūkas: 0,33 ganāmpulka vienības.
Aitas: 0,15 ganāmpulka vienības.

- b) kautuves vadītājs, īpašnieks vai viņa aģents reģistrē:

- dzīvniekus, ko atved uz uzņēmumu, un kautproduktus, ko no tā izved,
- veiktās pārbaudes;
- šo pārbauzu rezultātus.

Šo informāciju iesniedz atbildīgajai amatpersonai pēc tās lūguma;

- c) kautuvei jāinformē veterinārais dienests par kaušanas laiku, kā arī dzīvnieku skaitu un izcelsmi, lai ļautu veikt pirmskaušanas apskati saskaņā ar I pielikuma IV nodaļu, vai nu saimniecībā, vai arī tieši pirms kautuves;
- d) valsts pilnvarotajam veterinārārstam vai tā palīgam jābūt klāt kaušanas brīdī, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti I pielikuma V, VII un VIII nodaļā izklāstītie higiēnas noteikumi.

Ja valsts pilnvarots veterinārārstas uz kaušanu nevar ierasties, gaļa nedrīkst atstāt uzņēmumu, līdz veterinārārstas ir veicis pēckaušanas veterināro ekspertīzi, kas jādarbojas kaušanas dienā;

- e) atbildīgajai amatpersonai jāuzrauga uzņēmumā iegūtās gaļas izplatīšana un tādu produktu atbilstīga marķēšana, kas ir atzīti par nederīgiem lietošanai cilvēku uzturā, kā arī to galamērķis un izlietojums.

Dalībvalstis izveido tādu uzņēmumu sarakstu, kas gūst labumu no šādām atkāpēm, un iesniedz to, kā arī jebkādas saraksta labojumus, Komisijai;

- f) atbildīgajai amatpersonai jānodrošina, ka svaigu gaļu no e) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem marķē ar zīmogiem, kas ir apstiprināti šim nolūkam saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību un norāda sanitārās institūcijas administratīvo rajonu, kurā ietilpst uzņēmums.

2. Atbildīgā amatpersona saskaņā ar II pielikumu var piemērot atkāpes arī gaļas izciršanas uzņēmumiem, kas neietilpst apstiprinātos uzņēmumos un ražo ne vairāk kā 3 tonnas gaļas nedēļā.

I pielikuma VII un XI nodaļas, kā arī X nodaļas 48. punkta noteikumi neattiecas uz gaļas glabāšanu un izciršanu pirmajā daļā minētajos uzņēmumos.

3. Gaļu, ko atzīst par atbilstīgu higiēnas un veselības pārbaudes prasībām, kuras nosaka šī direktīva, marķē ar zīmogu, kas norāda veselības institūcijas administratīvo rajonu,

kurā ietilpst izcelsmes uzņēmums. Šā zīmoga paraugu nosaka saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību.

4. Gaļu, kas iegūta šajā pantā minētajos uzņēmumos, ir:

- i) jāglabā tiešai tirdzniecībai vietējā tirgū, svaigu vai pārstrādātu, vairumtirgotājiem vai patērētājiem, to neiepakojot un neiesaiņojot;
- ii) jāpārved no uzņēmuma nosūtītajam higiēniskos apstākļos.

B. Ja vajadzīgs, jaunus uzņēmumus, atkāpjoties no prasībām attiecībā uz struktūru un infrastruktūru, kas ir izklāstītas šīs direktīvas I pielikumā, var apstiprināt saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību, ar noteikumu, ka ir izpildītas A punktā izklāstītās prasības.

C. Komisijas veterinārie eksperti var, sadarbībā ar valstu atbildīgajām amatpersonām un ciktāl tas nepieciešams šā panta vienotai piemērošanai, veikt pārbaudes uz vietas reprezentatīvā skaitā to uzņēmumu, kas gūst labumu no šajā pantā izklāstītajām prasībām.

D. Saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

E. Padome, balstoties uz Komisijas ziņojumu, līdz 1998. gada 1. janvārim izskata šā panta noteikumus.

5. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pilnvarots veterinārārsts atzīst par nederīgu lietošanai pārtikā:

a) dzīvnieku gaļu:

- i) kurā ir konstatēta kāda no šīm slimībām, neierobežojot Direktīvas 90/425/EEK ⁽¹⁾ C pielikumā uzskaitītās slimības:

- ģeneralizēta aktinobaciloze vai aktinomikoze
- kāju nekroze,
- ģeneralizēta tuberkuloze,
- ģeneralizēts limfadenīts,
- ienāši,
- trakumsērga,
- stingumkrampji,

— akūta salmoneloze,

— akūta bruceloze,

— cūku sarkanguļa,

— botulisms,

— septicēmija, piēmija, toksēmija vai virēmija;

- ii) kurā ir redzami akūtas bronhopneimonijas, pleirīta, peritonīta, metrīta, mastīta, artrīta, perikardīta, enterīta vai meningoencefalomielīta radīti bojājumi, ko apstiprina rūpīga apskate, iespējams, papildinot to ar bakterioloģisko izmeklēšanu, kā arī atlieku ar farmakoloģisku iedarbību noteikšanu.

Tomēr, ja šo īpašo izmeklējumu rezultāti ir labvēlīgi, liemeņus atzīst par derīgiem lietošanai cilvēku uzturā pēc tam, kad ir atdalītas patērīnam nederīgās daļas;

- iii) ar šādām parazitārām slimībām: ģeneralizēta sarkocistoze, ģeneralizēta cisterkoze, trihinoze;

iv) kas ir miruši, nedzīvi dzimuši vai nedzimuši;

v) kuri ir nokauti pārkāpjot jauni un kuru gaļa ir edematoza;

vi) ar novārguma vai izteiktas anēmijas pazīmēm;

- vii) ar multipliem audzējiem, abscesiem vai arī nopietniem ievainojumiem dažādās liemeņa daļās vai dažādos iekšējos subproduktos;

b) gaļu no dzīvniekiem:

- i) ar pozitīvu vai neskaidru reakciju uz tuberkulīnu un kuros, izmeklējot saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļas 41(G) punktu, atklāja tikai lokalizētus tuberkulus vairākos orgānos vai liemeņa daļās.

Tomēr, ja tuberkuls ir atklāts tā paša orgāna vai liemeņa daļās limfmezglos, par nederīgiem lietošanai cilvēku uzturā atzīst tikai skarto orgānu un tā limfmezglus;

- ii) ar pozitīvu vai nekonkrētu reakciju uz brucelozī, ko apstiprina bojājumi, kuri norāda uz akūtu infekciju.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/174/EEK (OV L 85, 5.4.1991., 37. lpp.).

Pat ja šādus bojājumus neatklāj, tesmeni, dzimumorgānus un asinis jāatzīst par nederīgiem lietošanai cilvēku uzturā;

- c) — liemeņa daļas ar plašiem nopietniem vai hemorāģiskiem infiltrātiem, lokalizētiem abscesiem vai lokalizētu piesārņojumu,
- subproduktus un iekšējos subproduktus ar patoloģiskiem infekciozas, parazitiskas vai traumatiskas izcelsmes bojājumiem;
- d) gaļu:
- kas ir iegūta no dzīvniekiem ar drudzi,
- ar izteikti anormālu krāsu, smaržu, konsistenci vai garšu;
- e) ja valsts pilnvarots veterinārārsts ir pārliecināts, ka liemeni vai subproduktus ir skāris kazeozais limfadenīts vai arī jebkāda cita strutaina infekcija un šīs infekcijas nav ģeneralizētas vai saistītas ar novārgumu:
- i) jebkādu orgānu un tā limfmezglus, ja minētā infekcija ir skārusi orgāna virsmu, pašu orgānu vai tā limfmezglu;
- ii) gadījumos, uz kuriem neattiecas i) punkts, bojājumu, kā arī apkārtējos audus, atkarībā no valsts pilnvarota veterinārārsta viedokļa, ņemot vērā bojājuma vecumu un aktivitātes pakāpi un pieņemot, ka vecu un rūpīgi iekapsulējušos bojājumu var uzskatīt par neaktīvu;
- f) gaļu, kas iegūta, apgriezot dūriena vietu;
- g) ja valsts pilnvarots veterinārārsts ir pārliecināts, ka visu liemeni vai jebkuru tā daļu, vai arī jebkuru no subproduktiem ir skārusi jebkāda slimība vai infekcija, kas nav minēta iepriekšējos punktos, visu liemeni un subproduktus, vai arī liemeņa daļu, atkarībā no saviem ieskatiem;
- h) liemeņus, ja to subproduktiem nav veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze;
- i) asinis no dzīvnieka, kā gaļu saskaņā ar iepriekšējiem punktiem atzina par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā, un asinis, kas ir piesārņotas ar kuņģa saturu vai jebkādu citu substanci;
- j) gaļu, kas iegūta no dzīvniekiem, kam ievadīja:
- i) vielas, kas ir aizliegtas saskaņā ar Direktīvām 81/602/EEK⁽¹⁾ un 88/146/EEK⁽²⁾;
- ii) produkti, kas var padarīt gaļu bīstamu vai kaitīgu cilvēka veselībai, par kuriem jāpieņem lēmums saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību, pēc tam, kad ir saņemts Zinātniskās veterinārās komitejas atzinums.
- iii) mīkstinātājus:
- k) gaļu, kas satur saskaņā ar Direktīvas 81/602/EEK 4. pantā, kā arī Direktīvas 88/146/EEK 2. un 7. pantu noteiktajiem izņēmumiem atļauto vielu atliekas, zāļu, antibiotiku, pesticīdu vai citu vielu atliekas, kas ir kaitīgas vai var padarīt svaigas gaļas patēriņu bīstamu vai kaitīgu cilvēka veselībai, ja šādas atliekas pārsniedz Kopienas noteikumus atļauto līmeni;
- l) gaļu, kas ir piesārņota vai notraipīta tādā mērā, ka par to jāpieņem lēmums saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību, pēc tam, kad ir saņemts Zinātniskās veterinārās komitejas atzinums;
- m) aknas un nieres, kas ir iegūtas no dzīvniekiem, kuri ir vecāki par diviem gadiem, reģionos, kā vidē, apsekojot tos saskaņā ar Direktīvas 86/469/EEK⁽³⁾ 4. pantu, ir konstatēta vispārēja smago metālu klātbūtne;
- n) gaļu, kas, neierobežojot iespējamās Kopienas regulas, kuras piemēro attiecībā uz jonizāciju, ir apstrādāta ar jonizējošu vai ultravioleto starojumu;
- o) gaļu ar izteiktu dzimumam raksturīgu smaku.

2. 1. punktu papildina un groza, īpaši attiecībā uz tuberkulozi, brucelozi un salmonelozi, saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību un pēc tam, kad ir saņemts Zinātniskās veterinārās komitejas atzinums.

6. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) neierobežojot 5. panta 1. punkta a) un iii) apakšpunktā, kā arī 5. panta 2. punktā minētos gadījumus, svaigu cūkgaļu vai zirga gaļu, kas ir minēta 3. punktā un nav pārbaudīta attiecībā uz trihinozi saskaņā ar Direktīvas 77/96/EEK⁽⁴⁾ I pielikumu, apstrādā ar aukstumu, saskaņā ar Direktīvas 77/96/EEK IV pielikumu;

⁽¹⁾ OV L 222, 7.8.1981., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 85/358/EEK (OV L 191, 23.7.1985., 46. lpp.).

⁽²⁾ OV L 70, 16.3.1988., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 275, 26.9.1986., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 26, 31.1.1977., p.67. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 89/231/EEK (OV L 133, 17.05.1989., 33. lpp.).

- b) gaļu, kas iegūta:
- i) vīrišķā dzimuma cūkām, ko izmanto vaislā;
 - ii) kriptorhidām un hermafroditām cūkām;
 - iii) neierobežojot 5. panta 1. punkta o) apakšpunktā minētos gadījumus, nekastrētas vīrišķā dzimuma cūkas ar liemeņa svaru, kas pārsniedz 80 kg, izņemot, ja uzņēmums spēj garantēt, izmantojot metodi, kas ir atzīta saskaņā ar 16. pantu vai arī, ja šādas metodes nav, metodi, ko ir atzinusi attiecīgā atbildīgā amatpersona, ka atlasīs liemeņus ar izteiktu kuīļa smaku;
- tā ir marķēta saskaņā ar Lēmumu 84/371/EEK⁽¹⁾ un apstrādāta ar vienu no Direktīvā 77/99/EEK noteiktajām metodēm;
- c) mehāniski atkaulotu gaļu pakļauj termiskai apstrādei saskaņā ar Direktīvu 77/99/EEK;
- d) pēc tam, kad ir atdalītas patēriņam nederīgās daļas, svaigu gaļu un subproduktus, kas iegūti no dzīvniekiem ar lokālu *Cysticercus bovis* vai *Cysticercus cellulosae* infestāciju, apstrādā ar aukstumu, izmantojot metodi, ko apstiprina saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību;
- e) dzīvniekus, ko pakļauj īpašai piespiedu kaušanai, atļauj izmantot cilvēku uzturā tikai vietējā tirgū un tikai, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- izcelsmes uzņēmums nav pakļauts ierobežojumiem, kas saistīti ar veselības politiku,
 - pirms kaušanas dzīvnieks ir bijis pakļauts pirmskaušanas apskatei, ko veicis veterinārārsts saskaņā ar 3. panta 1. punkta A sadaļas b) apakšpunktu,
 - dzīvnieks ir uz vietas apdullināts, atasiņots un, iespējams, tam ir izņemtas iekšas; veterinārārsts atsevišķos gadījumos apdullināšanu var aizstāt ar nošaušanu,
 - nokauto un atasiņoto dzīvnieku pēc iespējas ātrāk pēc kaušanas un apmierinošos higiēnas apstākļos pārved uz kautuvi, kas ir apstiprināta saskaņā ar šo direktīvu. Ja nokauto dzīvnieku stundas laikā nevar nogādāt šādā kautuvē, to pārved konteinerā vai transporta līdzeklī, kurā vides temperatūru var saglabāt intervālā no 0° līdz 4 ° C. Iekšas, ja tās neizņem kaušanas brīdī, jāizņem ne vēlāk kā trīs stundas pēc kaušanas; ja iekšas izņem uz vietas, iekšējos subproduktus kopā ar liemeni nosūta uz kautuvi,
 - pārveidot uz kautuvi, nokautajam dzīvniekam pievieno sertifikātu, ko izsniedzis veterinārķirurgs, kurš lika nokaut dzīvnieku, un kas apstiprina pozitīvu pirmskaušanas
- apskates rezultātu, to, ka dzīvnieks ir pareizi atasiņots, kaušanas laiku, jebkādu dzīvniekam veikto apstrādi un, ja iespējams, iekšējo subproduktu apskates rezultātu; šim sertifikātam jāatbilst paraugam, ko jāsastāda saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību,
- nokautā dzīvnieka liemeni līdz brīdim, kad to saskaņā ar 3. panta 1. punkta A sadaļas d) apakšpunktā veikto pēckaušanas veterināro ekspertīzi, ko, ja vajadzīgs, papildina ar bakterioloģisku izmeklēšanu, atzīst par pilnīgi vai daļēji derīgu lietošanai cilvēku uzturā, pārvieto un uzglabā tā, lai tas nenonāktu saskarē ar liemeņiem un gaļu, kas ir paredzēta lietošanai cilvēku uzturā;
- f) gaļu no apgabaliem ar dzīvnieku veselības ierobežojumiem pakļauj īpašiem noteikumiem, ko nosaka katrā gadījumā atsevišķi, saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību;
- g) iepriekšējos punktos noteikto apstrādi veic izcelsmes uzņēmumos vai jebkurā citā valsts pilnvarota veterinārārsta noteiktā uzņēmumā;
- h) gaļu jāmarķē ar 4. panta A punkta 3. apakšpunktā noteikto zīmogu.
2. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas ierosinājuma, līdz 1992. gada 1. jūlijam nosaka Kopienas teritorijas daļas, kurās var piemērot atkāpes no 1. punkta a) apakšpunkta ar noteikumu, ka:
- epidemioloģiskie pētījumi pierāda, ka apgabals ir brīvs no trihinozes,
 - dzīvos dzīvniekus un nokautos dzīvniekus pakļauj efektīvai noteikšanai un kontrolei.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) gaļu, ko atzīst par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā, skaidri nošķir no gaļas, ko atzīst par derīgu lietošanai cilvēku uzturā;
- b) gaļu, ko atzīst par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā, apstrādā saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK.⁽²⁾

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem 16. pantā noteiktajā kārtībā.

⁽¹⁾ OV L 196, 26.7.1984., 46. lpp.

⁽²⁾ OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.

8. pants

1. Neierobežojot Direktīvu 86/469/EEK, dzīvniekus vai to gaļu pārbauda attiecībā uz atliekvielām, ja valsts pilnvarotam veterinārārstam, balstoties uz veselības pārbaudes rezultātiem, ir aizdomas par to klātbūtni.

Pārbaudē nosaka gan vielu ar farmakoloģisku iedarbību, gan to konversijas produktu atliekas, kā arī citu uz gaļu pārnestu vielu atliekas, kas var būt kaitīgas cilvēka veselībai.

Ja pārbaudē atklāj atliekas, kuru līmeņi pārsniedz atļautos, gaļu atzīst par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā.

Pārbaudes attiecībā uz atliekvielām jāveic saskaņā ar pārbaudītām, zinātniski atzītām metodēm un jo īpaši ar Kopienas direktīvās vai citos starptautiskos standartos noteiktām metodēm.

Pārbaucēju attiecībā uz atliekvielām rezultātus jāspēj novērtēt, izmantojot references metodes, ko nosaka saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību.

Saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību pārbaudēm attiecībā uz ķīmisko vielu atliekām katrā dalībvalstī norīko vismaz vienu references laboratoriju.

2. Lemjot pēc Komisijas ierosinājuma, Padome nosaka pieļaujamos daudzumus uz gaļu pārnestām vielām, kas var būt kaitīgas cilvēka veselībai un nav minētas Padomes Direktīvā 86/363/EEK ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EEK) Nr.2377/90. ⁽²⁾

9. pants

Dalībvalstis nodrošina:

- (i) vismaz viena valsts pilnvarota veterinārārsta klātbūtni visās pirmskaušanas apskatēs un pēckaušanas veterinārajās ekspertīzēs kautuvē, kas ir apstiprināta saskaņā ar 10. pantu;
- ii) valsts pilnvarota veterinārārsta klātbūtni gaļas izciršanas uzņēmumā, kas ir apstiprināts saskaņā ar 10.pantu, vismaz reizi dienā, brīdī, kad apstrādā gaļu, lai pārbaudītu higiēnas stāvokli uzņēmumā un reģistrētu svaigu gaļu, ko ievē vai izved no uzņēmuma;
- iii) regulāru valsts pilnvarota veterinārārsta klātbūtni kautuvē.

Valsts pilnvarotam veterinārārstam var palīdzēt palīgi, kas darbojas viņa uzraudzībā un uz viņa atbildību un veic šādas darbības:

⁽¹⁾ OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp.
⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 1. lpp.

- a) pirmskaušanas apskatē palīgs veic dzīvnieku sākotnējo pārbaudi un palīdz tīri praktiskos uzdevumos;
- b) pēckaušanas veterināro ekspertīzi ar noteikumu, ka valsts pilnvarots veterinārārstas uz vietas var uzraudzīt palīgu darbu;
- c) izcirstās un uzglabātās gaļas veselības pārbaudi;
- d) apstiprināto uzņēmumu pārbaudi un uzraudzību saskaņā ar 10. pantu.

Maksimālo palīgu skaitu, kas valsts pilnvarotam veterinārārstam var palīdzēt veikt viņa uzdevumus, pēc Komisijas ierosinājuma līdz 1992. gada 1. jūlijam nosaka Padome. Skaitam jābūt pietiekami mazam, lai valsts pilnvarotam veterinārārstam ļautu efektīvi uzraudzīt pēckaušanas veterināro ekspertīzi.

Par palīgiem var norīkot tikai tādas personas, kas atbilst III pielikuma prasībām, pēc pārbaudes, ko organizē dalībvalsts centrālā atbildīgā amatpersona vai amatpersona, ko ir norīkojusi šī centrālā amatpersona.

Lai nodrošinātu iepriekš minēto palīdzību, palīgi valsts pilnvarota veterinārārsta kontrolē un pakļautībā iekļaujas pārbaudes grupā. Viņiem jābūt neatkarīgiem no uzņēmuma. Attiecīgās dalībvalsts atbildīgā amatpersona nosaka pārbaudes grupas sastāvu katram uzņēmumam tā, lai valsts pilnvarots veterinārārstas spētu uzraudzīt minētās darbības.

Sīki izstrādātus noteikumus, attiecībā uz šajā pantā minēto palīdzību, vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību.

10. pants

1. Katra dalībvalsts izveido to apstiprināto uzņēmumu sarakstu, kas nav minēti 4. pantā, norādot katra uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numuru. Dalībvalstis šo sarakstu nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Gaļas izciršanas uzņēmumus, kas minēti I pielikuma 19. punkta otrās daļas otrajā ievilkumā, arī apstiprina saskaņā ar Direktīvu 71/118/EEK ⁽³⁾. Atsauces uz šādu īpašu apstiprinājumu norāda gaļas izciršanas uzņēmumu sarakstā, ko publicē Komisija.

Dalībvalsts uzņēmumu apstiprina tikai tad, ja tas pilnībā atbilst šai direktīvai.

⁽³⁾ OV L 55, 8.3., 1971., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/654/EEK (OV L 353, 17. 12, 1990, 48. lpp.).

Ja atklāj, ka higiēna nav atbilstoša un ka I pielikuma VIII nodaļā 41. punkta F apakšpunktā minētie pasākumi nav bijuši pietiekami, lai labotu stāvokli, valsts atbildīgā amatpersona uz laiku aptur apstiprinājumu.

Ja uzņēmuma vadītājs, īpašnieks vai viņa aģents nenovērs konstatētos trūkumus termiņā, kādu noteikusi atbildīgā amatpersona, pēdējā atsauc apstiprinājumu.

Attiecīgā dalībvalsts ņem vērā secinājumus pēc katras pārbaudes, ko veic saskaņā ar 12. pantu. Pārējās dalībvalstis un Komisiju informē par apstiprinājuma atsaukšanu un apturēšanu.

2. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai tā aģentam saskaņā ar 4. punkta otro daļu regulāri jāpārbauda ražošanas apstākļu vispārējo higiēnas stāvokli savā uzņēmumā, *inter alia* ar mikrobioloģiskajām kontrolēm.

Pārbaudes attiecas uz iekārtām, piederumiem un mehānismiem visos ražošanas posmos un, ja vajadzīgs, uz produktiem.

Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai tā aģentam pēc oficiālā dienesta lūguma jāspēj informēt valsts pilnvaroto veterinārārstu vai Komisijas veterināro ekspertu par šajā nolūkā veikto pārbaužu raksturu, biežumu un rezultātiem, kā arī, ja vajadzīgs, tās laboratorijas nosaukumu, kas veica pārbaudi.

Pārbaužu raksturu, biežumu, kā arī paraugu ņemšanas metodes un bakterioloģisko pārbaužu metodes nosaka saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību.

3. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai tā aģentam jāizveido darbinieku profesionālo mācību programma, kas ļaus darbiniekiem izpildīt higiēniskas ražošanas nosacījumus, kas ir ieviesti ražošanas struktūrā.

Par uzņēmumu atbildīgais valsts pilnvarotais veterinārārstis jāiesaista programmas plānošanā un ieviešanā.

4. Uzņēmumu pārbaude un uzraudzība ir valsts pilnvarota veterinārārsta pārziņā, kam, saskaņā ar 9. pantu, veicot tīri materiālus uzdevumus, var palīdzēt palīgi. Valsts pilnvarotam veterinārārstam jāspēj jebkurā laikā brīvi iekļūt visās uzņēmuma daļās, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi, kā arī gadījumā, ja rodas šaubas

par gaļas vai nokauto dzīvnieku izcelsmi, tam jāspēj brīvi piekļūt grāmatvedības dokumentiem, lai noskaidrotu nokauto dzīvnieka izcelsmes saimniecību.

Valsts pilnvarotam veterinārārstam regulāri jāanalizē 2. punktā minēto pārbaužu rezultāti. Viņš, balstoties uz šo analīzi, var veikt papildu ražošanas posmu vai produktu mikrobioloģiskos izmeklējumus.

Analīžu rezultātus apkopo ziņojumā, kura secinājumus vai ieteikumus dara zināmus uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa aģentam, kas izskauž konstatētos trūkumus, lai uzlabotu higiēnas apstākļus.

11. pants

Dalībvalstis centrālajam dienestam vai iestādei uzdod apkopot un izmantot valsts pilnvaroto veterinārārstu veikto pirmskaušanas apskāšu un pēckausašanas veterināro ekspertīžu rezultātus attiecībā uz slimībām, ko var pārnest uz cilvēku.

Konstatējot šādu slimību, par konkrētā gadījuma rezultātiem pēc iespējas ātrāk informē kompetentās veterinārās amatpersonas, kas atbild par tā ganāmpulka uzraudzību, no kura ir cēlušies dzīvnieki.

Dalībvalstis Komisijai iesniedz informāciju par konkrētām slimībām, īpaši, ja ir atklāta slimība, ar ko var inficēties cilvēks.

Komisija saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību nosaka sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai un jo īpaši attiecībā uz:

- regularitāti, ar kādu informācija jāiesniedz Komisijai,
- informācijas veidu,
- slimībām, par kurām jāapkopo informācija,
- kārtību, kādā informāciju apkopo un izmanto.

12. pants

1. Veterinārie eksperti, ciktāl tas vajadzīgs šīs direktīvas vienādi piemērošanai un sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm, drīkst veikt pārbaudes uz vietas. Viņi var pārbaudīt, vai apstiprinātie uzņēmumi patiešām pilda šīs direktīvas prasības. Komisija informē dalībvalstis par veikto pārbaužu rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga viņu pienākumu veikšanai.

Vispārīgos noteikumus šā panta piemērošanā pieņem saskaņā ar 16.pantā izklāstīto kārtību.

Pēc tam, kad Pastāvīgā veterinārijas komiteja ir sniegusi atzinumu par dalībvalstīm, Komisija sastāda ieteikumus attiecībā uz noteikumiem, kas jāievēro, veicot šajā punktā minētās pārbaudes.

2. Padome līdz 1995. gada 1. janvārim pārskata šo pantu, balstoties uz Komisijas ziņojumu, kam var pievienot ierosinājumus.

13. pants

1. Saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību dalībvalstis var būt pilnvarotas piemērot 4. panta noteikumus kautuvēm, kas apstrādā ne vairāk kā 20 ganāmpulka vienības nedēļā un 1 000 ganāmpulka vienības gadā:

- a) ja tās atrodas reģionos, kas cieš no īpašiem ģeogrāfiskiem ierobežojumiem vai piegādes grūtībām;
- b) ja 1991. gada 1. jūlijā tās īsteno restrukturizācijas programmu saistībā ar valsts plānu, kas ir spēkā šajā brīdī.

Saskaņā ar to pašu kārtību un, atkāpjoties no maiņas likmēm attiecībā uz 4. panta A punkta pirmajā daļā noteiktajiem ierobežojumiem ganāmpulka vienībām, šīs daļas pirmajā rindkopā noteikto apstiprinājumu var piešķirt arī uzņēmumiem, kas nedēļā apstrādā ne vairāk par 60 cūkām, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) uzņēmuma īpašnieks ir apguvis specifisku kursu ražošanas higiēnā, ko atzīst atbildīgā amatpersona;
- b) nokautie dzīvnieki ir uzņēmuma īpašnieka īpašums vai arī viņš tos ir nopircis, lai izpildītu d) punktā minētās prasības;
- c) gaļu ražo telpās, kas atbilst II pielikuma prasībām un atrodas uzņēmumā;
- d) saražoto gaļu izmanto tikai uzņēmuma vajadzībām vai arī uz vietas pārdod pircējam.

Pieņemot lēmumu piešķirt atkāpes, var paredzēt specifiskas prasības, jo īpaši definējot vietējo tirgu.

Uzņēmumus, kas gūst labumu no šādām atkāpēm, pakļauj Kopienas pārbaudei, ko piemēro apstiprinātiem uzņēmumiem.

2. Saskaņā ar 16. pantā izklāstīto kārtību:

- atkāpes no I pielikuma II nodaļas 14. punkta c) apakšpunkta otrā, trešā un ceturtnā ievilkuma, VIII nodaļas 42. punkta A apakšpunkta 2. punkta un IX nodaļas 46. punkta d)

apakšpunkta var pēc lūguma piešķirt jebkurai dalībvalstij, kas nodrošina līdzīgas garantijas. Šajās atkāpēs nosaka veselības prasības, kas ir vismaz atbilstīgas I pielikumā minētajām,

- ņemot vērā situāciju konkrētajās dalībvalstīs, var lemt par papildu prasībām attiecībā uz noteiktām slimībām, kas var apdraudēt cilvēka veselību,
- var lemt par īpašiem nosacījumiem vairumtirdzniecības tirgos izvietoto uzņēmumu apstiprināšanai.

14. pants

1. Neierobežojot šīs direktīvas specifiskos noteikumus, valsts pilnvarots veterinārārsts vai atbildīgā amatpersona, gadījumos, kad ir aizdomas par veterināro tiesību aktu neizpildi, vai arī, ja ir šaubas, vai gaļa ir piemērota lietošanai cilvēku uzturā, veic jebkādas veterinārās pārbaudes, ko viņš vai tā uzskata par vajadzīgām.

2. Dalībvalstis veic attiecīgus administratīvus pasākumus vai piemēro sankcijas, lai sodītu jebkādu Kopienas veterināro tiesību aktu pārkāpumu, jo īpaši, ja atklāj, ka sastādītie sertifikāti vai dokumenti neatbilst gaļas patiesajam stāvoklim, identifikācijas marķējumi neatbilst noteikumiem, gaļa nebija pakļauta apskatei vai arī to neizmantoja sākotnēji paredzētajam mērķim.

15. pants

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, izdara grozījumus šīs direktīvas pielikumos, jo īpaši, lai pielāgotu tos tehnoloģijas attīstībai.

16. pants

1. Ja ir jāievēro šajā pantā noteiktā kārtība, priekšsēdētājs, vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma, nekavējoties nodod jautājumus izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem pasākumiem laika posmā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumi tiek apstiprināti ar 54 balsu vairākumu, vērtējot dalībvalstu balsis tā, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus un nekavējoties tos īsteno, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu. Ja tie neatbilst Komitejas atzinumam vai ja atzinumsnav iesniegts, Komisija bez

vilcināšanās ierosina Padomei paredzēt šo pasākumu. Padome paredz pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc tam, kad ir iesniegts priekšlikums, Padome nav nekādus pasākumus apstiprinājusi, Komisija apstiprina ierosinātos pasākumus un nekavējoties tos īsteno, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret šiem pasākumiem.

17. pants

Līdz 1994. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, ja iespējams, kopā ar priekšlikumiem, par kuriem Padome pieņems lēmumu saskaņā ar Līguma 43. pantā izklāstīto balsošanas kārtību, par pārbaudes metodēm, kas nodrošina dzīvnieku

veselības līmeni, līdzvērtīgu tam, ko garantē I pielikuma VI un VIII nodaļās izklāstītās pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes metodes.

18. pants

Direktīvā 89/662/EEK izklāstītos noteikumus īpaši piemēro pārbaudēm izcelsmes vietā, galamērķa dalībvalstīs veicamo pārbaužu organizācijai un izpildei, kā arī veicamajiem aizsardzības pasākumiem.

19. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

Uzņēmumiem jābūt vismaz:

1. Telpās, kur ražo, apstrādā vai uzglabā svaigu gaļu, kā arī platībās un gaitēņos, caur kuriem pārvadā svaigu gaļu:
 - a) pret ūdeni izturīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, izturīgs pret puvi un ieklāts tā, lai veicinātu ūdens noteci: ūdeni ir jānovada uz notekcaurulēm, kas ir aprīkotas ar lūkām un restēm, lai novērstu smakas. Tomēr:
 - telpām, kas minētas II nodaļas 14. punkta d) un f) apakšpunktā, III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā un IV nodaļas 16. punkta a) apakšpunktā, ūdens novadīšana uz notekcaurulēm, kas ir aprīkotas ar lūkām un režģiem, nav obligāta, bet telpām, kas minētas 16. punkta a) apakšpunktā, pietiek ar ierīci, ar kuru var aizvēkt ūdeni,
 - telpām, kas minētas IV nodaļas 17. punkta a) apakšpunktā, un platībām un gaitēņiem, caur kuriem pārvadā svaigu gaļu, pietiek ar grīdas segumu, kas ir izturīgs pret ūdeni un puvi;
 - b) gludām, izturīgām, ūdensnecaurlaidīgām sienām gaišās krāsās ar mazgājamu pārklājumu vismaz divu metru augstumā no grīdas un vismaz trīs metru augstumā no grīdas kautuvēs; atdzesēšanas vai saldēšanas telpās, kā arī noliktavās sienām jābūt pārklātām vismaz līdz uzglabāšanas augstumam. Sienām savienojuma vietā ar grīdu jābūt noapaļotām vai līdzīgi veidotām, izņemot IV nodaļas 17. punkta a) apakšpunktā minētās telpas.

Koka sienas telpās, kas minētas IV nodaļas 17. punktā nevar kalpot par pamatu uzņēmuma apstiprinājuma atsaukšanai, ja tās ir celtas pirms 1983. gada 1. janvāra;
 - c) durvīm no materiāla, kas ir izturīgs pret slodzi un koroziju, bet, ja durvis ir no koka, tad visām to virsmām jābūt pārklātām ar gludu ūdensnecaurlaidīgu pārklājumu;
 - d) izolācijas materiāliem, kas ir izturīgi pret puvi un kam nepiemīt smaka;
 - e) atbilstīgai ventilācijai un labai tvaika nosūkšanas sistēmai;
 - f) atbilstīgam dabiskajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas;
 - g) tīriem un viegli tīrāmiem griestiem; vai, ja tādu nav, jumta segumam ar iekšējo pārklājumu, kas atbilst šīm prasībām.
2. a) Pēc iespējas tuvāk darba vietām — pietiekam daudzumam iekārtu roku mazgāšanai un dezinfekcijai, kā arī darbarīku mazgāšanai ar karstu ūdeni. Krāni nedrīkst būt darbināmi ar rokām. Iekārtās, ko izmanto roku mazgāšanai, jābūt tekošam karstam un aukstam ūdenim vai arī ūdenim, kas ir sajaukts līdz piemērotai temperatūrai, produktiem tīrīšanai un dezinfekcijai, kā arī higiēniskiem līdzekļiem roku nosusināšanai;
- b) iekārtām darbarīku dezinfekcijai ar karstu ūdeni, kura temperatūra piegādājot ir ne mazāka kā 82° C.
3. Piemērotiem aizsarglīdzekļiem pret kaitēkļiem, piemēram, kukaiņiem un grauzējiem.
4. a) Instrumentiem un darba aprīkojumam, piemēram, izciršanas galdiem, galdiem ar maināmām izciršanas virsmām, tvertnēm, konveijera lentei un zāģiem no nerūsējoša materiāla, kas nevar sabojāt gaļu un ko ir viegli tīrīt un dezinficēt. Virsmas, kas nonāk saskarē vai var nonākt saskarē ar gaļu, ieskaitot šuves un savienojumus, ir jāuztur gludas. Higiēniski iesaiņotas svaigas gaļas izmantošana;
- b) piederumiem, kas ir izturīgi pret koroziju un atbilst higiēnas prasībām:
 - gaļas apstrādei,
 - gaļas konteineru uzglabāšanai tā, lai gaļa vai konteineri nenonāktu tiešā saskarē ar grīdu vai sienām;
- c) telpām, ieskaitot piemēroti izkārtotas uzņemšanas un šķirošanas platības, lai higiēniskos apstākļos varētu apstrādāt gaļu un to aizsargāt iekraujot un izkraujot;

- d) speciāliem ūdens necaurļaidīgiem konteineriem, kuros uzglabā gaļu, kas nav paredzēta lietošanai cilvēku uzturā, un kuri ir no materiāla, kas izturīgs pret koroziju, ar vākiem un nostiprinātājiem, lai neļautu nepiederošām personām no tiem kaut ko izņemt, vai slēdzamai telpai šādai gaļai, ja tās daudzumi ir pietiekami lieli, lai šāda telpa būtu vajadzīga, vai arī ja šo gaļu katras darba dienas beigās neizved vai neiznīcina; ja šādu gaļu aizvāc, izmantojot cauruļvadus, tos konstruē un izkārto tā, lai nekādā gadījumā netiktu piesārņota svaigā gaļa;
- e) telpām iesaiņošanas materiālu uzglabāšanai higiēniskos apstākļos, ja gaļu iesaiņo uzņēmumā.
5. Saldēšanas iekārtai, lai saglabātu gaļas iekšējo temperatūru atbilstīgi šīs direktīvas prasībām. Šajā iekārtā jābūt sistēmai ūdens kondensāta nosūkšanai tā, lai nekādā gadījumā netiktu piesārņota gaļa.
6. Dzeramā ūdens piegādei spiedienā Direktīvas 80/778/EEK nozīmē. Tomēr izņēmuma gadījumos ir pieļaujama dzeramā ūdens standartiem neatbilstīga ūdens izmantošana tvaika ražošanai, ugunsdzēsības vajadzībām un saldēšanas iekārtu dzesēšanai ar noteikumu, ka šim nolūkam uzstādīto cauruļvadu izvietojums nepieļauj iespēju šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un ka ūdens nekādā gadījumā nevar inficēt svaigu gaļu. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstīgā ūdens caurulēm jābūt skaidri atšķiramām no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.
7. Adevkvātai karsta dzeramā ūdens piegādei Direktīvas 80/778/EEK nozīmē.
8. Šķidro un cieto atkritumu savākšanas sistēmām, kas atbilst higiēnas prasībām.
9. Atbilstīgi aprīkotai slēdzamai telpai, kuru izmanto tikai veterinārais dienests, vai arī piemērotām telpām IV nodaļas 17. punktā minētajām noliktavām.
10. Iekārtām, kas jebkurā brīdī ļauj efektīvi veikt veterinārās pārbaudes, kas paredzētas šajā direktīvā.
11. Atbilstīgam skaitam ģērbtuvju ar gludām, ūdensnecaurļaidīgām, mazgājamām sienām un grīdām, mazgātnēm, dušām un tualetes telpām, kas ir ierīkotas tā, lai pasargātu ēkas tīrās daļas no piesārņošanas.
- Tualetes telpas nedrīkst būt tieši savienotas ar darba telpām. Dušas nav vajadzīgas saldētavās, kurās ievad un no kurām nosūta tikai higiēniski iesaiņotu svaigu gaļu. Mazgātnēs jābūt tekošam karstam un aukstam ūdenim vai arī ūdenim, kas ir iepriekš sajaukts līdz vajadzīgajai temperatūrai, līdzekļiem roku mazgāšanai un dezinfekcijai, kā arī higiēniskiem līdzekļiem roku nosusināšanai. Mazgātnes krāni nedrīkst būt darbināmi ar plaukstām vai rokām. Tualetes telpu tuvumā ir jābūt pietiekamam skaitam šādu mazgātņu.
12. Vieta un atbilstīgs aprīkojums to transporta līdzekļu tīrīšanai un dezinfekcijai, ar ko pārvadā gaļu, izņemot saldētavās, kas saņem un nosūta tikai higiēniski iepakotu svaigu gaļu. Kautuvēs jābūt atsevišķai vietai un atbilstīgam aprīkojumam to transporta līdzekļu tīrīšanai, ar ko pārvadā dzīvniekus. Tomēr šādas vietas un aprīkojums nav obligāti, ja noteikumi nosaka, ka transporta līdzekļus tīra un dezinficē oficiāli atzītās vietās.
13. Telpai vai drošai vietai mazgāšanas, dezinfekcijas līdzekļu un līdzīgu vielu uzglabāšanai.

II NODAĻA

ĪPAŠIE NOSACĪJUMI KAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

14. Papildus vispārīgiem nosacījumiem kautuvēs jābūt vismaz:
- a) piemērotai pirmskaušanas novietnei vai, ja to atļauj klimats, aizgaldiem dzīvnieku novietošanai; sienām un grīdai ir jābūt izturīgām, ūdensnecaurļaidīgām, viegli tīrāmām un dezinficējamām; šīs vietas jāaprīko ar dzirdinātavām un, ja vajadzīgs, barotavām, kā arī, ja vajadzīgs, notekām;

b) kaušanas telpām, kas ir pietiekami lielas, lai apmierinoši veiktu darbu. Ja kaušanas telpās kauj gan cūkas, gan citus dzīvniekus, jāierīko īpaša vieta cūku kaušanai; tomēr šāda īpaša vieta nav būtiska, ja cūkas un citu sugu dzīvniekus kauj dažādos laikos; tomēr šādos gadījumos plaucēšanu, depilāciju un svilināšanu veic īpašās vietās, kas ir skaidri nodalītas no kaušanas līnijas vai nu ar brīvu telpu, kas ir vismaz piecus metrus plata, vai ar šķērssienu, kas ir vismaz trīs metrus augsta;

c) atsevišķām telpām, kas ir pietiekami lielas un ko izmanto tikai un vienīgi:

— kuņģu un zarnu iztukšošanai un tīrīšanai.

Atsevišķas telpas tomēr nav vajadzīgas, ja šīs darbības ar kuņģiem veic ar slēgtā cikla iekārtām, kam ir piemērota ventilācijas sistēma, kura atbilst šādām prasībām:

i) iekārta jāuzstāda un jāizkārto tā, lai zarnu atdalīšanu no kuņģiem un kuņģu iztukšošanu un tīrīšanu veiktu higiēniski. Tā jānovieto atsevišķā vietā, kas ir skaidri nodalīta no neiesaiņotas gaļas ar starpsienu, kura stiepjas no grīdas līdz vismaz trīs metru augstumam, un kas ietver iecirkni, kurā veic šādas darbības;

ii) iekārtas dizainam un darbībai ir efektīvi jānovērš jebkāds svaigas gaļas piesārņojums;

iii) jāuzstāda gaisa nosūcējs, kam jādarbojas tā, lai novērstu smakas un jebkādu piesārņojumu ar gaisa strūklu;

iv) iekārtai jābūt aprīkotai ar ierīci, kas ļauj slēgtā ciklā novadīt atlieku ūdeni un kuņģa saturu uz noteku sistēmu;

v) kuņģu maršrutam uz un no iekārtas jābūt skaidri nodalītam un jāatrodas atstatu no maršruta, pa kuru pārvieto svaigu gaļu. Pēc tam, kad kuņģi ir iztukšoti un iztīrīti, tos higiēniskā veidā aizvāc;

vi) kuņģus nedrīkst apstrādāt darbinieki, kas apstrādā citu svaigu gaļu. Darbiniekiem, kas apstrādā kuņģus, nedrīkst būt pieeja citai svaigai gaļai;

— zarnu un spurekļa tīrīšanai, ja to veic kautuve. Tomēr šīs darbības var veikt pirmajā ievilkumā minētajā telpā ar noteikumu, ka novērš piesārņojuma izplatību,

— subproduktu, kas nav minēti iepriekšējos ievilkumos, tīrīšanai un sagatavošanai, ieskaitot īpašu vietu galvu uzglabāšanai pietiekami tālu no citiem subproduktiem, ja šīs darbības veic kautuvē, bet ne kaušanas līnijā,

— ādas, ragus, nagus un cūku sarus, ja tos neaizvāc no kautuves kaušanas dienā, līdz aizvākšanai uzglabā slēgtos, necaurlaidīgos konteineros;

d) atsevišķai vietai subproduktu iesaiņošanai, ja to veic kautuvē;

e) aizslēdzamām telpām, vai arī, ja klimats atļauj, piemēroti izvietotiem aizgaldiem slimiem vai varbūtēji slimiem dzīvniekiem; aizslēdzamām telpām šādu dzīvnieku nokaušanai, konfiscētas gaļas glabāšanai un tādas gaļas glabāšanai, kas ir atzīta par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā. Telpas šādu dzīvnieku nokaušanai nav būtiskas, ja atbildīgā amatpersona uzņēmumam nav atļāvusi nokaut šādus dzīvniekus vai arī ja šādus dzīvniekus nokauj pēc normālajiem dzīvniekiem, ar noteikumu, ka veic pasākumus, lai novērstu tādas gaļas piesārņojumu, kas ir atzīta par derīgu lietošanai cilvēku uzturā. Šādos gadījumos telpas, pirms tās izmanto tādu dzīvnieku kaušanai, kas nav slimi vai varbūtēji slimi, īpaši mazgā un dezinficē oficiālā uzraudzībā;

f) pietiekami lielas atdzesēšanas vai saldēšanas telpas, kas ir aprīkotas ar piederumiem, kuri ir izturīgi pret koroziju un izveidoti tā, lai, pārvietojot svaigu gaļu vai to apstrādājot, tā nenonāktu saskarē ar grīdu vai sienām;

g) iespējai kontrolēt kautuves ieeju un izeju;

h) notrieptajām platībām ēkā jābūt nepārprotami atdalītām no tīrajām, lai aizsargātu tīrās platības no piesārņošanas;

- i) aprīkojumam, kas pēc apdullināšanas ļautu iekšas dzīvniekam, cik iespējams, izņemt, kamēr tas ir piekārt; piekārtais dzīvnieks iekšu izņemšanas laikā nekādā gadījumā nedrīkst nonākt saskarē ar grīdu;
- j) gaisa sliežu ceļu sistēmai tālākai gaļas apstrādei;
- k) ja kautuves teritorijā uzglabā mēslus, īpašam iecirknim šādiem mēsliem;
- l) telpai, kas ir aprīkota, lai noteiktu trihinellas, ja šādus testus veic uzņēmumā.

III NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI GAĻAS IZCIRŠANAS UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

15. Papildus vispārējām prasībām, gaļas izciršanas uzņēmumiem jābūt vismaz:
- a) gaļas atdzesēšanas vai saldēšanas telpām, kas ir pietiekami lielas gaļas uzglabāšanai un, ja uzņēmumā uzglabā iesaiņotu gaļu, atsevišķai telpai iesaiņotas gaļas uzglabāšanai. Šādās atdzesēšanas vai saldēšanas telpās neiesaiņotu gaļu drīkst uzglabāt tikai tad, ja tās iepriekš izmazgā un dezinficē;
 - b) telpai izciršanai, atkaulošanai un iesaiņošanai, kas ir aprīkota ar pašrakstītāju termometru vai pašrakstītāju teletermometru;
 - c) telpai iesaiņošanai, ja to veic gaļas izciršanas uzņēmumā, izņemot, ja ir izpildītas XII nodaļas 63. punkta prasības;
 - d) telpai iesaiņošanas un iepakojšanas materiālu uzglabāšanai, ja iesaiņošanu un uzglabāšanu veic gaļas izciršanas uzņēmumā.

IV NODAĻA

NOSACĪJUMI SALDĒTAVU APSTIPRINĀŠANAI

16. Papildus vispārīgām prasībām, saldētavās, kurās uzglabā svaigu gaļu, saskaņā ar XVI nodaļas 66. punkta pirmo daļu jābūt vismaz:
- a) pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām, kuras ir viegli tīrāmas un kurās svaigu gaļu var uzglabāt saskaņā ar 66. punkta pirmajā daļā noteiktajām temperatūrām;
 - b) pašrakstītājam termometram vai pašrakstītājam teletermometram katrā saldētavas telpā.
17. Papildus vispārīgām prasībām, saldētavās, kurās uzglabā svaigu gaļu saskaņā ar XIV nodaļas 66. punkta ceturto daļu, jābūt vismaz:
- a) pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām, kuras ir viegli tīrāmas un kurās svaigu gaļu var uzglabāt saskaņā ar 66. punkta pirmajā daļā noteiktajām temperatūrām;
 - b) pašrakstītājam termometram vai pašrakstītājam teletermometram katrā saldētavas telpā.

V NODAĻA

UZŅĒMUMA DARBINIEKU, TELPU UN IEKĀRTU HIGIĒNA

18. Prasības attiecībā uz pilnīgu personāla, telpu un aprīkojuma tīrību:
- a) darbiniekiem, kas darbojas ar svaigu vai iesaiņotu gaļu vai arī strādā telpās vai platībās, kur darbojas ar šādu gaļu, to iepako vai pārved, ir jāvalkā tīras un viegli tīrāmas galvassegas, apavus un gaišas darba drēbes un, ja vajadzīgs, tīrus kakla aizsargus vai citus aizsargtērpus. Darbiniekiem, kas ir iesaistīti dzīvnieku kaušanā, kā arī strādā vai apstrādā gaļu, katras darba dienas sākumā ir jāuzvelk tīras darba drēbes un pēc vajadzības šāds apģērbs jāmaina dienas laikā, un vairākas reizes darba dienas laikā, kā arī katru reizi, kad atsāk darbu, jāmazgā un jādezinficē

plaukstu. Personām, kas ir bijušas kontaktā ar slimiem dzīvniekiem vai inficētu gaļu, nekavējoties rūpīgi jānomazgā plaukstu un rokas ar karstu ūdeni un jādezinficē tās. Darba telpās, noliktavās, platībās, kur gaļu iekrauj, uzņemšanā, šķirotavā un platībās, kur gaļu izkrauj, kā arī citās platībās un gaitenēs, caur kuriem pārved svaigu gaļu, ir aizliegts smēķēt;

- b) uzņēmumos nedrīkst uzturēties dzīvnieki, izņemot kaujamus dzīvniekus kautuvēs un dzīvniekus, kas ir nepieciešami kautuves darbam — iežogotās vietās. Grauzēji, insekti un citi kaitēkļi sistemātiski jāiznīcina;
 - c) iekārtas un instrumenti, ko izmanto darbā ar gaļu, jātur tīri un labā tehniskā stāvoklī. Tos vairākas reizes rūpīgi notīra un dezinficē darba dienas laikā, kā arī darba dienas beigās un pirms darba atsākšanas, ja tie ir bijuši notriepti.
19. Telpas, instrumentus un darba piederumus nedrīkst izmantot citiem nolūkiem kā darbam ar svaigu gaļu un saimniecībā audzētu savvaļas zīdītāju un putnu gaļu, saskaņā ar Direktīvu 91/495/EEK.

Šis ierobežojums neattiecas uz:

- transporta aprīkojumu, ko izmanto 17. punkta a) apakšpunktā minētajās telpās, kurās iepako gaļu,
- māļputnu, savvaļas zīdītāju un putnu vai trušu gaļas izciršanu vai gaļas izstrādājumu ražošanu ar noteikumu, ka šādas darbības veic citā laikā, nekā pirmajā daļā minētās svaigas gaļas un saimniecībā audzētu savvaļas zīdītāju un putnu gaļas izciršanu, un izciršanas telpu rūpīgi iztīra un dezinficē, pirms to atkal izmanto svaigas gaļas vai saimniecībā audzētu savvaļas zīdītāju un putnu gaļas izciršanai.

Instrumentus gaļas izciršanai izmanto tikai un vienīgi, lai izcirstu gaļu.

20. Gaļa un gaļas konteineri nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar zemi.
21. Visiem nolūkiem jāizmanto dzeramais ūdens; tomēr dzeramā ūdens standartiem neatbilstīgu ūdeni izņēmuma gadījumos var izmantot tvaika ražošanai ar noteikumu, ka šim nolūkam ierīkotās caurules nepieļauj šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un nerada svaigas gaļas piesārņošanas draudus. Bez tam dzeramā ūdens standartiem neatbilstīgu ūdeni izņēmuma gadījumos var izmantot saldēšanas iekārtu dzesēšanai. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstīgā ūdens caurulēm jābūt skaidri atšķiramām no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.
22. Aizliegts apkaisīt darba telpu un gaļas uzglabāšanas telpu grīdas ar zāģu skaidām vai līdzīgu vielu.
23. Mazgāšanas līdzekļus, dezinfekcijas līdzekļus un citas vielas izmanto tā, lai tās neatstātu nevēlamu ietekmi uz instrumentiem, darba piederumiem un svaigu gaļu. Pēc šo vielu lietošanas instrumenti un darbarīki rūpīgi jānoskalo dzeramajā ūdenī.
24. Personām, kas var piesārņot gaļu, aizliedz strādāt ar gaļu un apstrādāt gaļu.

Stājoties darbā, ikvienai personai, kas strādā vai darbojas ar svaigu gaļu, jāuzrāda izziņa no ārsta, kas apliecina, ka nav medicīniska rakstura šķēršļu, kādēļ šī persona nevarētu strādāt šo darbu. Šādas personas medicīnisko uzraudzību veic saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

VI NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS VESELĪBAS APSKATE

25. Dzīvniekus pakļauj pirmskaušanas veselības apskatei dienā, kad tie ierodas kautuvē vai arī pirms ikdienas kaušanas sākuma. Ja dzīvnieks nakti ir turēts pirmskaušanas novietnē, apskati atkārtoti tieši pirms kaušanas.

Kautuves vadītājam, īpašniekam vai tā aģentam jāatvieglo pirmskaušanas veselības apskates veikšana, īpaši attiecībā uz jebkādu apstrādi, ko atzīst par vajadzīgu.

Katram kaujamam dzīvniekam jābūt identifikācijas marķējumam, kas atbildīgajai amatpersonai ļautu noteikt tā izcelsmi.

26. a) Valsts pilnvarotam veterinārārstam pirmskaušanas apskate jāveic, ievērojot profesionālās normas, un piemērotā apgaismojumā;
- b) valsts pilnvarotam veterinārārstam jāpārbauda, vai attiecībā uz kautuvē nogādātajiem dzīvniekiem ir ievēroti Kopienas dzīvnieku labturības noteikumus.
27. Apskatē jānosaka:
- a) vai dzīvnieki neslimo ar kādu slimību, kas var tikt pārnesta uz cilvēkiem un dzīvniekiem, vai arī vai tie neuzrāda simptomus, vai arī to vispārīgais stāvoklis nav tāds, kas norāda, ka dzīvnieks varētu saslimt ar šādu slimību;
- b) vai tiem nav kādas slimības simptomi vai vispārējā stāvokļa traucējumi, kas varētu padarīt gaļu par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā; uzmanība jāpievērš arī jebkādam pazīmēm, kas liecina, ka dzīvniekam ir ievadītas vielas ar farmakoloģisku iedarbību vai tie ir apēduši citas vielas, kas var padarīt to gaļu kaitīgu cilvēka veselībai;
- c) vai tie nav noguruši, uzbudināti vai ievainoti.
28. a) Nogurušiem vai uzbudinātiem dzīvniekiem jāļauj atpūsties vismaz 24 stundas, ja vien valsts pilnvarots veterinārārsts nelemj citādi;
- b) dzīvniekus, kam ir atklāta kāda 27. punkta a) un b) apakšpunktā minētā slimība, nekauj lietošanai cilvēku uzturā;
- c) to dzīvnieku kaušana, par kuriem ir aizdomas, ka tie cieš no kādas 27. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām slimībām, ir jāaptur. Šie dzīvnieki jāpakļauj rūpīgai izmeklēšanai, lai noteiktu diagnozi.
- Ja diagnozes noteikšanai ir vajadzīga pēckaušanas veterinārā ekspertīze, valsts pilnvarots veterinārārsts pieprasa, lai attiecīgos dzīvniekus nokauj atsevišķi vai normālas kaušanas beigās.
- Šos dzīvniekus pakļauj rūpīgai pēckaušanas veterinārājai ekspertīzei, to papildinot, ja veterinārārsts uzskata par vajadzīgu apstiprināšanai, ar attiecīgu bakterioloģisku izmeklēšanu un atlieku noteikšanu tādām vielām ar farmakoloģisku iedarbību, kuras, iespējams, bija ievadītas, lai ārstētu novēroto patoloģisko stāvokli.

VII NODAĻA

KAUŠANAS, IZCIRŠANAS UN GAĻAS APSTRĀDES HIGIĒNA

29. Kaujamos dzīvniekus, ko ievēd kautuves telpās, nekavējoties jānokauj, bet atasiņošanu, ādas novilkšanu vai atsarošanu un iekšu izņemšanu veic tā, lai nekādā gadījumā nepiesārņotu gaļu.
30. Dzīvnieks pilnībā jāatasiņo; cilvēku uzturam paredzētās asinis jāsavāc pilnīgi tīros traukos. Tās nedrīkst apmaisīt ar rokām, to var darīt tikai ar instrumentiem, kas atbilst higiēnas prasībām.
31. Nekavējoties veikta un pilnīga ādas novilkšana ir obligāta, izņemot cūkas, neierobežojot VIII nodaļas 41. punkta D) apakšpunkta a) punktā noteikto atkāpi. Ja cūkas nedīrā, tās ir nekavējoties jāatsaro. Šajā nolūkā var izmantot atsarojošas vielas ar noteikumu, ka cūkas pēc tam rūpīgi noskalo ar dzeramo ūdeni.
- Tomēr teļu un aitu galvu dīrāšana nav nepieciešama ar noteikumu, ka šīs galvas apstrādā tā, lai nekādā gadījumā nepiesārņotu svaigu gaļu.
32. Iekšas jāizņem pilnībā, un tas jāveic ne vēlāk kā 45 minūtes pēc apdullināšanas vai arī, ja dzīvnieku nokauj saskaņā ar rituālu, pusstundu pēc atasiņošanas. Plaušas, sirdi, aknas, nieres, liesu un videni var atdalīt no liemeņa vai arī atstāt pietiprinātus ar to dabīgajām saitēm.

Ja orgānus atdala, tos numurē vai identificē tā, lai tos varētu atpazīt kā piederīgus konkrētajam liemenim: tas attiecas arī uz galvu, mēli, gremošanas traktu un jebkuru citu dzīvnieka daļu, kas ir vajadzīga pārbaudei un, iespējams, lai veiktu Direktīvā 86/469/EEK noteiktās pārbaudes. Minētās daļas uzglabā liemeņa tuvumā līdz pārbaudes beigām. Tomēr, ja dzimumloceklim nav patoloģisku simptomu vai bojājumu, to var izmest nekavējoties. Visām sugām nieres jāatdala no to tauku pārklāja: liellopiem, cūkām un nēpārnadžiem atdala arī perirenālo kapsulu.

33. Gaļā nedrīkst atstāt piemaisījumus; gaļas noslaucīšana ar audumu vai citu materiālu, kā arī uzpūšana ir aizliegta. Tomēr orgānu var uzpūst rituāliem nolūkiem, taču šādā gadījumā to nedrīkst izmantot cilvēku uzturā.
34. Nepārnadžu, cūku, kas ir vecākas par četrām nedēļām, un liellopu, kas ir vecāki par sešām nedēļām, liemeņus iesniedz pārbaudei, sadalītus pusliemeņos gareniski gar mugurkaulu. Ja apskatē tas ir vajadzīgs, valsts pilnvarots veterinārārsts var pieprasīt pārdalīt gareniski jebkura liemeņa galvu.
- Tomēr, ņemot vērā tehnoloģiskās prasības vai vietējās patēriņa parašas, atbildīgā amatpersona var atļaut iesniegt pārbaudei nesadalītas cūku galvas.
35. Nepārbaudītie liemeņi līdz pārbaudes beigām nedrīkst nonākt kontaktā ar pārbaudītajiem liemeņiem, nepārbaudītos liemeņus nedrīkst pārvest, izcirst vai apstrādāt.
36. Gaļa, kas ir atzīta par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā, kuņģi, zarnas un neēdamie subprodukti nedrīkst nonākt saskarē ar gaļu, kas ir atzīta par derīgu lietošanai cilvēku uzturā, un neēdamo gaļu un dzīvnieka daļas pēc iespējas ātrāk jānovieto īpašā telpā vai traukā tā, lai novērstu jebkādu svaigas gaļa piesārņošanas iespēju.
37. Ja vairāku dzīvnieku asinis vai subproduktus savāc vienā un tajā pašā traukā pirms pēckaušanas veterinārās ekspertīzes veikšanas, trauka saturu jāatzīst par nederīgu lietošanai cilvēku uzturā, ja par tādu atzina kādu no šo dzīvnieku liemeņiem.
38. Gaļu, to skaitā subproduktus, apstrādā, apgriež, pakļauj turpmākai apstrādei un pārved atbilstīgi higiēnas prasībām. Ja šo gaļu iepakoj, jāizpilda II nodaļas 14. punkta d) apakšpunkts un XI nodaļas prasības. Iepakotai gaļai nedrīkst uzglabāt vienā telpā ar neiekototu svaigu gaļu.

VIII NODAĻA

PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

39. Visas dzīvnieku daļas, to skaitā asinis, pārbauda tieši pēc kaušanas, lai noteiktu, vai gaļa ir derīga lietošanai cilvēku uzturā.
40. Pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei jāietver:
- a) nokautā dzīvnieka un tā orgānu vizuāla pārbaude;
 - b) 41. punktā minēto orgānu un, ja valsts pilnvarots veterinārārsts uzskata par vajadzīgu, arī dzemdes palpācija;
 - c) griezumus konkrētos orgānos un limfmezglos un, atkarībā no valsts pilnvarotā veterinārārsta secinājumiem, arī dzemdē. Ja vizuālā apskatē vai palpācijā atklāj bojājumus, kas var piesārņot liemeņi, iekārtas, darbiniekus vai darba telpas, šos orgānus nedrīkst iegriezt kaušanas telpā vai jebkurā citā uzņēmuma vietā, kur var piesārņot svaigu gaļu;
 - d) izmeklēšana attiecībā uz novirzēm konsistencē, krāsā, smaržā un, vajadzības gadījumā, garšā;
 - e) ja vajadzīgs — laboratorijas testus, jo īpaši attiecībā uz 5. panta 1. punkta j) un k) apakšpunktā minētajām vielām.
41. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jārikojas šādi:
- A. Liellopiem, kas ir vecāki par 6 nedēļām**
- a) vizuāli pārbauda galvu un kaklu. Zemžokļa, aizriekles un pieauss limfmezgļus (*Lnn. retropharyngiales*, *mandibulares* un *parotidei*) jāiegriež un jāizpēta. Jāizpēta ārējos košanas muskuļus, ko iegriež divās vietās paralēli apakšžokļa malai, un iekšējos košanas muskuļus (*musculus pterogoidus lateralis* un *medialis*), ko iegriež vienā vietā.

Mēli, ko izņem, lai varētu detalizēti vizuāli pārbaudīt muti un žāvu, vizuāli pārbauda un palpē. Mandeles jāizņem;

- b) apskata traheju; vizuāli pārbauda un palpē plaušas un barības vadu; bronhu un videnes limfmezglus (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) iegriež un apskata. Traheju un lielākos bronhus atver gareniski, un plaušas iegriež trešajā trešdaļā, paralēli galvenajām asīm; Šie iegriezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neizmanto cilvēku uzturā;
- c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atvērot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu;
- d) vizuāli pārbauda diafragmu;
- e) vizuāli pārbauda aknas, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglus (*Lnn. portales*); iegriež aknu vārtus (*porta hepatis*) un astes daivas (*lobus caudatus*) pamatu, lai izpētītu žultsvadus; apskata un palpē aizkuņģa dziedzera limfmezglus;
- f) vizuāli pārbauda kuņģa zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*), palpē kuņģa un apzarņa limfmezglus un, ja vajadzīgs, šos limfmezglus iegriež;
- g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;
- h) vizuāli pārbauda nierēs un, ja vajadzīgs, iegriež nierēs un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);
- i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;
- j) vizuāli pārbauda dzimumorgānus;
- k) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē un iegriež tesmeni un virstesmeņa limfmezglus (*Lnn. supramammarii*). Govīm katru tesmeņa pusi jāatver ar garu un dziļu griezumumu līdz pat piena krātuvēm (*sinus lactiferes*), un tesmeņa limfmezglus jāiegriež, izņemot, ja tesmeni neizmanto cilvēku uzturā.

B. Liellopiem, kas ir jaunāki par sešām nedēļām

- a) vizuāli pārbauda galvu un kaklu. Zemžokļa limfmezgli (*Lnn. retropharyngiales*) jāiegriež un jāizpēta. Muti un žāvu jāizpēta, un mēli jāpalpē. Mandeles jāizņem;
- b) vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas; bronhu un videnes limfmezgli (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*) jāiegriež un jāizpēta.

Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā, paralēli galvenajām asīm; šie griezumumi nav vajadzīgi, ja plaušas neizmanto cilvēku uzturā;
- c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu;
- d) vizuāli pārbauda diafragmu;
- e) vizuāli pārbauda aknas, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē un, ja vajadzīgs, iegriež aknas un to limfmezglus;
- f) vizuāli pārbauda kuņģa — zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*), palpē kuņģa un apzarņa limfmezglus, ja vajadzīgs, iegriež šos limfmezglus;
- g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;
- h) vizuāli pārbauda nierēs; ja vajadzīgs, iegriež nierēs un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);
- i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;
- j) vizuāli pārbauda nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver. Jāizpēta sinoviālais šķidrums;

C. Cūkām

- a) vizuāli pārbauda galvu un kaklu; zemžokļa limfmezgli (*Lnn. mandibulares*) jāizpēta un jāiegriež. Mute, žāva un mēle jāapskata vizuāli. Mandeles jāizņem;
- b) vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas un bronhu un videnes limfmezglus (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*). Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; tomēr šie griezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neizmanto cilvēku uzturā;
- c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriežot gareniski, lai atvērtu sirds kambarus un iegrieztu kambaru starpsienu;
- d) vizuāli pārbauda diafragmu;
- e) vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzeru limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē aknas un to limfmezglus;
- f) vizuāli pārbauda kuņģa — zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*), palpē kuņģa un zarnu limfmezglus, ja vajadzīgs, šos limfmezglus iegriež;
- g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;
- h) vizuāli pārbauda nieris un, ja vajadzīgs, iegriež nieris un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);
- i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;
- j) vizuāli pārbauda dzimumorgānus;
- k) vizuāli pārbauda tesmeni un virstesmeņa limfmezglus (*Lnn. supramammarii*), sīvēnmātēm virstesmeņa limfmezglus iegriež;
- l) vizuāli pārbauda un palpē jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver.

D. Aitām un kazām

- a) vizuāli pārbauda nodīrāto galvu, un šaubu gadījumā kaklu, muti, mēli un aizrīkles un pieauss limfmezglus. Ņemot vērā dzīvnieka veselības stāvokli, šis izmeklēšanas nav vajadzīgas, ja atbildīgā amatpersona spēj garantēt, ka galvu, to skaitā mēli un smadzenes, neizmanto cilvēku uzturā;
- b) vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas, kā arī bronhu un videnes limfmezglus (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*); šaubu gadījumā šie orgāni un limfmezgli jāiegriež un jāizpēta;
- c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi; šaubu gadījumā sirds jāiegriež un jāizpēta;
- d) vizuāli pārbauda diafragmu;
- e) vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzeru limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē aknas un to limfmezglus; iegriež aknu vērtus, lai pārbaudītu žultsvadus;
- f) vizuāli pārbauda kuņģa — zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus (*Lnn. gastrici mesenterici, craniales un caudales*);
- g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;
- h) vizuāli pārbauda nieris; ja vajadzīgs, iegriež nieris un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);
- i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;
- j) vizuāli pārbauda dzimumorgānus;
- k) vizuāli pārbauda tesmeni un tā limfmezglus;
- l) vizuāli pārbauda jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež, un locītavas jāatver.

E. Mājas nepārnadziem

- a) vizuāli pārbauda galvu un, pēc mēles izņemšanas, kaklu; zemžokļa, aizrīkles un pieauss limfmezgli (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares un parotidei*) jāpalpē un, ja vajadzīgs, jāiegriež. Mēle, ko izņem, lai varētu sīki izpētīt muti un žāvu, vizuāli jāapskata un jāpalpē. Mandeles jāizņem;
 - b) vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas; bronhu un videnes limfmezgli (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) jāpalpē un, ja vajadzīgs, jāiegriež. Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā, perpendikulāri galvenajām asīm; tomēr šie iegriezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neizmanto cilvēku uzturā;
 - c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atvērot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu;
 - d) vizuāli pārbauda diafragmu;
 - e) vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē aknas un to limfmezglus; ja vajadzīgs, iegriež aknas, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglus;
 - f) vizuāli pārbauda kuņģa — zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus (*Lnn. gastrici mesenterici, craniales un caudales*); ja vajadzīgs, iegriež kuņģa un zarnu limfmezglus;
 - g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;
 - h) vizuāli pārbauda nierēs, palpē nierēs un, ja vajadzīgs, iegriež nierēs un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);
 - i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;
 - j) vizuāli pārbauda ērzeļu un ķēvju dzimumorgānus;
 - k) vizuāli pārbauda tesmeni un virstesmeņa limfmezglus (*Lnn. supramammarii*), ja vajadzīgs, iegriež virstesmeņa limfmezglus;
 - l) vizuāli pārbauda un palpē jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidu jāiegriež un locītavas jāatver;
 - m) visus pelēkos vai baltos zirgus jāpārbauda attiecībā uz melanozi un melanomu pleca muskuļos un limfmezglos zem lāpstiņas skrimšļa, atbrīvojot saites vienam plecam. Nieres jāatsedz un jāizpēta caur griezumus visas nierēs garumā.
- F. Šaubu gadījumā valsts pilnvarots veterinārārsts, lai izšķirtos par galīgo lēmumu, būtiskajās dzīvnieka ķermeņa daļās var veikt papildu griezumus un pārbaudes.

Ja valsts pilnvarots veterinārārsts konstatē, ka šajā nodaļā izklāstītie higiēnas noteikumi ir klaji pārkāpti vai ir kavēta adekvāta veselības pārbaude, viņam ir tiesības veikt jebkādus pasākumus attiecībā uz iekārtu un telpu izmantošanu, to skaitā ražošanas apjomu samazināšanu un ražošanas procesa pārtraukšanu.

- G. Ja minētie limfmezgli ir obligāti jāiegriež, tos sistemātiski pakļauj vairākiem iegriezumiem un vizuālai pārbaudei.

42. A. Turklāt valsts pilnvarotajam veterinārārstam ir sistemātiski jāizmeklē:

- 1) vai cūkas nav slimas ar cisterkozi: šajā izmeklēšanā pārbauda tieši redzamās muskuļu virsmas, īpaši augšstilbu muskuļus, diafragmas kājiņas, sirdi, mēli un balseni, kā arī, ja vajadzīgs, vēdera sienu un jostas muskuļus, kas ir atbrīvoti no taukaudiem;
- 2) vai nepārnadži nav slimi ar ienāšiem: rūpīgi izmeklējot trahejas, balsenes, deguna dobumu, sinusu un to atzarojumu gļotādu, pēc galvas sašķelšanas vidējā plāksnē un deguna starpsienas izgriešanas;
- 3) vai svaiga cūkgaļa un zirgu gaļa, kas satur skeleta (šķērsvītrotos) muskuļus, nesatur trihinellas.

Šī izmeklēšana jāveic saskaņā ar pārbaudītām, zinātniski atzītām metodēm un jo īpaši ar Kopienas direktīvās vai citos starptautiskos standartos noteiktām metodēm.

Rezultāti jānovērtē, izmantojot atsauces metodi, ko nosaka saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantā noteikto kārtību un pēc tam, kad savu atzinumu ir sniegusi Zinātniskā veterinārā komiteja; šīs metodes uzticamībai jābūt vismaz tikpat lielai kā Direktīvas 77/96/EEK I pielikuma 1. punktā noteiktajai trihinoskopijai.

Komisija references metodes aprakstu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

- B. Vetreinārierēdnis reģistrē pirmskaušanas un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes rezultātus un, ja diagnosticē slimības, ko var pārnest uz cilvēku, informē atbildīgās veterinārās amatpersonas, kas atbild par dzīvnieku izcelsmes ganāmpulka uzraudzību, kā arī personu, kas atbild par attiecīgā ganāmpulka uzraudzību.

IX NODAĻA

PRASĪBAS GAĻAI, KAS IR PAREDZĒTA IZCIRŠANAI

43. Gaļas izciršanu mazākos gabalos nekā 3. panta 1. punkta A. minētie, atkaulošanu vai arī subproduktu sagriešanu šķēlēs drīkst veikt tikai apstiprinātos gaļas izciršanas uzņēmumos.
44. Uzņēmuma vadītājam, īpašniekam vai viņa aģentam jāatvieglo uzņēmuma uzraudzība, jo īpaši jebkura apstrāde, ko uzskata par vajadzīgu, un jānodod iekārtas uzraudzības dienesta rīcībā. Konkrēti, viņam pēc tā valsts pilnvarota veterinārārsta lūguma, kas ir atbildīgs par uzraudzību, jāspēj informēt par tās gaļas izcelsmes avotu, kas ir ievesta izciršanas uzņēmumā.
45. Neierobežojot V nodaļas 19. punkta otro daļu, gaļu, kas neatbilst šīs direktīvas 3. panta 1. punkta B. apakšpunkta b) punkta prasībām, apstiprinātos gaļas izciršanas uzņēmumos nedrīkst novietot kopā ar citu gaļu; to jāizcērt citā vietā un citā laikā nekā gaļu, kas atbilst šīm prasībām. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jebkurā laikā jāļauj ieiet visās noliktavās un darba telpās, lai pārlicinātos, ka iepriekš minētos noteikumus stingri ievēro.
46. a) Svaigu gaļu III nodaļas 15. punkta b) apakšpunktā minētajās telpās ievad pakāpeniski, pēc vajadzības. Tiklīdz tā ir izcirsta un, ja vajadzīgs, iepakota, gaļu pārved uz attiecīgo atdzesēšanas vai sasaldēšanas telpu, kas minēta III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā;
- b) gaļu, ko ievad gaļas izciršanas iecirknī, jāpārbauda un, ja vajadzīgs, jāapgriež. Darba telpām, kur veic šīs darbības, jābūt aprīkotām ar piemērotām iekārtām un adekvātu apgaismojumu;
- c) izciršanas, atkaulošanas, iesaiņošanas un iepakojšanas laikā gaļas iekšējai temperatūrai jābūt stabilai, un tā nedrīkst pārsniegt + 7 °C. Izciršanas laikā telpas temperatūra nedrīkst pārsniegt + 12 °C. Laikā, kad aknas sagriež šķēlēs, iesaiņo un iepakoj, to iekšējai temperatūrai jābūt stabilai, un tā nedrīkst pārsniegt + 3 °C.
- Izciršanas, atkaulošanas, iesaiņošanas un iepakojšanas laikā, kā arī tad, kad aknas, nieres un galvas gaļu sagriež šķēlēs vai kubiņos, to temperatūrai jābūt stabilai, un tā nedrīkst pārsniegt + 3 °C;
- d) atkāpjoties no a) un c) apakšpunkta, gaļu var cirst, kamēr tā vēl ir silta. Šajā gadījumā gaļu no kaušanas telpām pārved tieši uz izciršanas telpu. Bez tam kaušanas telpai un gaļas izciršanas telpai jābūt izvietotām tai pašā ēku grupā, pietiekami tuvu, lai gaļu varētu pārvest vienā paņēmienā un izcirst uzreiz pēc pārvešanas. Tūlīt pēc izciršanas un, ja vajadzīgs, iepakojšanas, gaļu pārved uz piemērotu atdzesēšanas telpu;
- e) izciršanu veic tā, lai novērstu jebkādu gaļas piesārņošanu. Jāizņem kaulu šķembas un asins recekļi. Izcirsto gaļu, kas nav paredzēta lietošanai cilvēku uzturā, pēc izciršanas jāsavāc 4. punkta d) apakšpunktā minētajās iekārtās, konteineros vai telpās.

X NODAĻA

IZCIRSTAS GAĻAS UN UZGLABĀTAS GAĻAS VESELĪBAS KONTROLE

47. Apstiprinātus gaļas izciršanas uzņēmumus un apstiprinātas saldētavas uzrauga valsts pilnvarots veterinārārsts.
48. Uzraudzība, ko veic valsts pilnvarots veterinārārsts, ietver šādus uzdevumus:
- svaigas gaļas ieviešanas un izvešanas uzraudzību,
 - tās svaigās gaļas veselības pārbaudes, ko glabā 47. punktā minētajos uzņēmumos,
 - svaigas gaļas veselības pārbaudes pirms izciršanas un pirms izvešanas no 47. punktā minētā uzņēmuma,
 - V nodaļā paredzēto ēku, iekārtu un instrumentu tīrības, kā arī personāla higiēnas uzraudzību,
 - jebkādu citu uzraudzību, ko valsts pilnvarots veterinārārsts uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai.

XI NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒŠANA

49. Veselības marķēšanu veic valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā. Šajā nolūkā viņš uz savu atbildību uzglabā un uztur:
- a) instrumentus, kas paredzēti veselības marķējuma uzspiešanai uz gaļas un ko drīkst nodot palīgiem tikai marķējuma uzspiešanas laikā un tik ilgi, cik tas šim nolūkam ir vajadzīgs;
 - b) etiķetes un iesaiņošanas materiālus marķēšanai saskaņā ar šo nodaļu. Etiķetes un iesaiņošanas materiālus izsniedz palīgiem pirms lietošanas un vajadzīgajā skaitā.
50. Veselības marķējumam jābūt:
- a) vai nu ovālai zīmei, kas ir vismaz 6,5 cm plata un 4,5 cm gara, uz kuras labi salasāmiem burtiem un cipariem jānorāda šāda informācija:
 - augšējā daļā nosūtītājvalsts kodu ar lielajiem burtiem (piemēram, vienu no šiem):
B — DK — D — EL — E — F — IRL — I — L — NL — P — UK,
kam seko uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numurs,
 - zemākajā daļā vienu no šiem burtu savienojumiem: CEE — EOE — EWG — EOK — EEK vai EEG;
 - b) vai ovālai zīmei, kas ir vismaz 6,5 cm plata un 4,5 cm gara, uz kuras labi salasāmiem burtiem un cipariem jānorāda šāda informācija:
 - augšējā daļā — nosūtītājvalsts nosaukumu ar lielajiem burtiem,
 - vidū: uzņēmuma apstiprinājuma numuru,
 - zemākajā daļā — vienu no šiem burtu savienojumiem: CEE — EOE — EWG — EOK — EEK vai EEG.
- Burtiem jābūt vismaz 0,8 cm augstiem, bet cipariem — vismaz 1 cm augstiem.
- Veselības marķējumā papildus drīkst būt arī norāde uz valsts pilnvarotu veterinārārstu, kas veicis gaļas veterināro ekspertīzi.
51. Liemeņus apzīmogo ar tinti vai iedezina marķējumu saskaņā ar 50. punktu:
- tos, kuri sver vairāk nekā 65 kilogramu, jāmarķē uz katra pussliemeņa, vismaz šādās vietās: uz augšstilba, krustu, muguras, krūšu, krūšu un plecu ārējās virsmas,
 - citus liemeņus jāmarķē vismaz četrās vietās, uz pleca un uz augšstilbu ārējās virsmas.

52. Liellopu, cūku un nepārnodžu aknās marķējumu iedezina saskaņā ar 50. punktu.
- Visus citus subproduktus apzīmogo ar tinti vai marķējumu iedezina saskaņā ar 50. punktu, ja vien tos neiesaiņo vai neiepako saskaņā ar 55. un 56. punktu.
53. Izcirtņus, ko iegūst gaļas izciršanas uzņēmumos no oficiāli marķētiem liemeņiem, apzīmogo ar tinti vai marķējumu iedezina saskaņā ar 50. punktu, ja vien tos neiesaiņo un neiepako, bet ribas ir jāmarķē tā, lai varētu identificēt izcelsmes kautuvi.
54. Iepakojumus ir jāmarķē saskaņā ar 55. punktu.
55. 52. punkta otrajā daļā un 53. punktā minētie iepakotie izcirtņi un iepakotie subprodukti, to skaitā šķēlēs sagrieztas liellopu aknas, jāmarķē ar veselības marķējumu saskaņā ar 50. punktu. Marķējumā kautuves veterinārā apstiprinājuma numura vietā jānorāda gaļas izciršanas uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numurs. Marķējumu uzspiež uz etiķetes, ko nostiprina uz iepakojuma vai arī iespiež uz iepakojuma tā, lai, iepakojumu atverot, to iznīcinātu; etiķetē jānorāda arī sērijas numurs. Tomēr, ja izcirtņus vai subproduktus iesaiņo saskaņā ar XII nodaļas 62. punktu, iepriekš minēto etiķeti var piestiprināt iesaiņojumam. Ja subproduktus iepako kautuvē, marķējumā iekļautajam numuram jābūt attiecīgās kautuves veterinārā apstiprinājuma numuram.
56. Papildus 55. punkta prasībām, ja svaigu gaļu iesaiņo komerciālās porcijās, ko tieši pārdos patērētājam, 50. punkta a) apakšpunktā minētā veselības marķējuma reprodukciju jāiespiež arī uz iesaiņojuma vai etiķetes, ko piestiprina iesaiņojumam. Marķējumā jānorāda gaļas izciršanas uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numurs. 50. punkta prasības attiecībā uz izmēriem neattiecas uz marķējumu, kas ir pieprasīts saskaņā ar šo punktu. Tomēr subproduktiem, kas ir iesaiņoti kautuvē, marķējumā iekļautajam numuram jābūt attiecīgās kautuves veterinārā apstiprinājuma numuram.
57. Nepārnodžu gaļa un tās iepakojums jāmarķē ar īpašu marķējumu, ko nosaka saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantā izklāstīto kārtību.
58. Zimogam izmantojamās krāsas jāapstiprina saskaņā ar Padomes Direktīvu par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz krāsvielām, ko ir ļauts izmantot produktos, kas paredzēti lietošanai cilvēku uzturā.

XII NODAĻA

SVAIGAS GAĻAS IESAIŅOŠANA UN IEPAKOŠANA

59. a) Iepakojumam (piemēram, iepakojuma kastēm, papes kārbām) jāatbilst visiem higiēnas noteikumiem, jo īpaši:
- tie nedrīkst mainīt gaļas organoleptiskās īpašības,
 - tie nedrīkst būt tādi, kas var pārnest uz gaļu cilvēka veselībai kaitīgas vielas,
 - tiem jābūt pietiekami izturīgiem, lai nodrošinātu efektīvu gaļas aizsardzību pārvadāšanas un apstrādes laikā;
- b) iepakojumu nedrīkst izmantot vairākkārt, ja vien tas nav pagatavots no viegli tīrāmiem un iepriekš notīrītiem un dezinficētiem materiāliem, kas ir izturīgi pret koroziju.
60. Svaigas gaļas izcirtņi vai subprodukti jāiesaiņo tieši pēc izciršanas un saskaņā ar higiēnas prasībām.

Izņemot cieta cūku speķa un vēdera gabalus, sacirstai gaļai, ja vien to nepārnodz uzskārtu, visos gadījumos jābūt apgādātai ar aizsargiesaiņojumu.

Šādam iesaiņojumam jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, kā arī jāatbilst 59. punkta a) apakšpunkta pirmā un otrā ievilkuma nosacījumiem; to nedrīkst atkārtoti izmantot gaļas iesaiņošanai.

Šķēlēs sagrieztas liellopu aknas jāiesaiņo atsevišķi. Iepakojumā drīkst atrasties tikai vesels šķēlēs sagriezts orgāns tā sākotnējā formā.

61. Iesaiņota gaļa jāiepako.
62. Tomēr, ja iesaiņojums atbilst visiem nosacījumiem par iepakojuma aizsargājošām īpašībām, tam nav jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam un nav vajadzīga ievietošana otrā konteinerā, ar noteikumu, ka ir izpildīti pārējie 59.punkta nosacījumi.
63. Gaļas izciršanu, iesaiņošanu un iepakojumu var veikt viena un tajā pašā telpā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- telpai jābūt pietiekami plašai un aprīkotai tā, lai tiktu nodrošināti higiēniski darba apstākļi;
 - iesaiņojamo un iepakojamo materiālu tūlīt pēc ražošanas pārklāj ar aizzīmogotu aizsargpārklāju; pārvedot uz uzņēmumu, šo pārklāju jāasargā no bojājumiem un uzņēmumā ir jāuzglabā higiēniskos apstākļos atsevišķā telpā;
 - telpām iesaiņojamā materiāla glabāšanai jābūt brīvām no putekļiem un kaitēkļiem, un tajās nedrīkst ieplūst gaiss no telpām, kas satur vielas, kuras var piesārņot svaigu gaļu. Iesaiņojamo materiālu nedrīkst glabāt uz grīdas;
 - iekpojumu jākomplektē higiēniskos apstākļos un pirms to nogādā telpā;
 - telpā iepakojumu jānogādā higiēniskos apstākļos un nekavējoties jāizlieto. To nedrīkst darīt personāls, kas strādā ar svaigu gaļu;
 - tieši pēc iepakojuma jānovieto tai atvēlētajā noliktavā.
64. Šajā nodaļā minētajā iepakojumā drīkst būt tikai izcirsta gaļa no vienas sugas dzīvniekiem.

XIII NODAĻA

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

65. Veselības sertifikāta oriģinālo kopiju, ko pievieno gaļai, to pārvedot uz galamērķi, iekraušanas brīdī izsniedz valsts pilnvarots veterinārārsts.

Sertifikāta formai un saturam jāatbilst IV pielikumā sniegtajam paraugam, un to aizpilda vismaz galamērķa oficiālajā valodā. Tam jā sastāv no vienas papīra lapas.

XIV NODAĻA

UZGLABĀŠANA

66. Svaigu gaļu atdzesē tieši pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes un glabā, nodrošinot nemainīgu iekšējo temperatūru, kas nepārsniedz + 7o C liemeņiem un izcirtņiem un + 3°C — subproduktiem.

Lai gaļu nogādātu uz gaļas izciršanas uzņēmumiem vai gaļas veikaliem, kas atrodas tieši blakus kautuvei, atbildīgā amatpersona, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, tehnisku iemeslu dēļ saistībā ar gaļas nogatavināšanu var piešķirt atkāpes no šīm prasībām.

Saldēšanai paredzētai svaigai gaļai jānāk tieši no apstiprinātas kautuves vai apstiprināta gaļas izciršanas uzņēmuma.

Svaigu gaļu drīkst saldēt tikai tā paša uzņēmuma telpās, kurā ieguva vai izcirta gaļu, vai arī apstiprinātā saldētavā, izmantojot atbilstīgas iekārtas.

Šīs direktīvas 4. panta 1. punkta A) apakšpunktā minētos izcirtņus, šī pielikuma XI nodaļas 53. punktā minētos izcirtņus un subproduktus jāsasaldē nekavējoties, ja vien veselības apsvērumu dēļ gaļa nav jānogatavina. Tādā gadījumā gaļa jāsasaldē tieši pēc nogatavināšanas.

Saldēšanai domātos liemeņus, pusliemeņus un pusliemeņus, kas ir izcirsti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, kā arī ceturtdaļas jāsasaldē tūlīt pēc stabilizācijas perioda.

Saldēšanai domātos izcirtņus jāsasaldē tūlīt pēc izciršanas.

Saldētas gaļas iekšējai temperatūrai jābūt ne augstākai par 12° C un turpmāk to nedrīkst uzglabāt temperatūrā, kas ir augstāka par šo.

Uz sasaldētas svaigas gaļas jābūt norādei par mēnesi un gadu, kurā to sasaldēja.

67. IV nodaļas 16. un 17. punktā minētajās telpās nedrīkst uzglabāt nekādus citus produktus, kas var ietekmēt gaļas higiēnu vai to piesārņot, ja vien gaļa nav iepakota un to neuzglabā atsevišķi.
68. Jāreģistrē IV nodaļas 16. un 17. punktā minētā noliktavu temperatūra.

XV NODAĻA

PĀRVADĀŠANA

69. Svaigu gaļu jāpārvadā hermētiski noslēgtos transporta līdzekļos, bet gaļu, ko importē saskaņā ar Direktīvu 90/675/EEK vai arī svaigu gaļu, ko ved tranzītā caur trešo valsti — aizzīmogotos transporta līdzekļos, kas ir izveidoti un iekārtoti tā, lai pārvešanas laikā saglabātu XIV nodaļā noteikto temperatūru.

Atkāpjoties no pirmās daļas, liemeņus, pusliemeņus un pusliemeņus, kas ir sacirsti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, kā arī ceturtdaļas var pārvadāt temperatūrās, kas ir augstākas par XIV noteiktajām, ievērojot nosacījumus, ko nosaka pēc konsultācijām ar Zinātnisko veterināro komiteju un saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantā izklāstīto kārtību.

70. Transporta līdzekļiem, kas ir paredzēti šādas gaļas pārvešanai, jāatbilst šādām prasībām:
- iekšējām virsmām un jebkurām citām daļām, kas var nonākt tiešā kontaktā ar gaļu, jābūt no materiāla, kas ir izturīgs pret koroziju un nevar ietekmēt gaļas organoleptiskās īpašības, vai arī padarīt gaļu kaitīgu cilvēka veselībai; Šīm virsmām jābūt gludām un viegli tīrāmām un dezinficējamām;
 - tām jābūt apgādātām ar efektīvām ierīcēm gaļas aizsardzībai pret kukaiņiem un putekļiem, un tām jābūt ūdensnecaurlaidīgām;
 - pārveidot liemeņus, pusliemeņus, pusliemeņus, kas ir sacirsti ne vairāk kā trijos vairumtirdzniecības izcirtņos, un neiekārtotus izcirtņus, transporta līdzekļi jāapgādā ar piederumiem, kas izturīgi pret koroziju, gaļas fiksēšanai tādā augstumā, lai tā nevarētu nonākt saskarē ar grīdu. Šis noteikums neattiecas uz saldētu gaļu higiēniskā iepakojumā. Tomēr gaisa pārvadājumos piederumi gaļas uzkāšanai nav vajadzīgi, ja nodrošina piemērotas pret koroziju izturīgas iekārtas, lai gaļu varētu iekraut, veikt ar to darbības un turēt higiēniskos apstākļos.
71. Transporta līdzekļus, kas paredzēti gaļas pārvadāšanai, nekādā gadījumā nedrīkst izmantot dzīvu dzīvnieku vai jebkura tāda produkta pārvadāšanai, kurš var ietekmēt vai saindēt gaļu.
72. Produktus, kas var ietekmēt gaļas higiēnu vai to piesārņot, nedrīkst pārvest kopā ar gaļu, ja vien nav veikti aizsargpasākumi. Iepakotu gaļu un neiekārtotu gaļu pārvadā dažādos transporta līdzekļos, ja vien transporta līdzekļi nav nodrošināti ar fizisku šķērslis, kas pasargātu neiekārtoto gaļu no iepakotās. Bez tam kuņģus drīkst pārvadāt tikai tad, ja tos plaucē un iztīra, bet galvas un pēdas — ja tās nodirā vai plaucē un atsaro.

73. Svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt transporta līdzeklī vai konteinerā, kas nav tīrs un nav dezinficēts.
74. Liemeņus, pusliemeņus un ceturtdaļas, kā arī pusliemeņus, kas ir sacirsti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, izņemot saldētu gaļu, kas ir iepakota saskaņā ar higiēnas prasībām, pārvešanas laikā jāpiekar, izņemot gaisa pārvadājumos saskaņā ar 70. punkta c) apakšpunktu.

Citus izcirtņus un subproduktus, ja tie nav iepakoti vai novietoti pret koroziju izturīgos konteineros, jāpiekar vai arī jānovieto uz balstiem. Šādiem balstiem, iepakojumiem un konteineriem jāatbilst higiēnas prasībām un, jo īpaši attiecībā uz iepakojumu, šīs direktīvas prasībām. Iekšējos subproduktus vienmēr ir jāpārvadā pret ūdeni un taukiem izturīgos iepakojumos, ko var izmantot atkārtoti tikai pēc tīrīšanas un dezinficēšanas.

75. Pirms nosūtīšanas valsts pilnvarotam veterinārārstam jāpārlicinās, ka transporta līdzekļi un iekraušanas nosacījumi atbilst higiēnas prasībām, kas izklāstītas šajā nodaļā.

II PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI MAZJAUDAS UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

Mazjaudas uzņēmumos jābūt vismaz:

1. Telpās, kurās svaigu gaļu ražo un apstrādā:
 - a) grīdu segumam, kas ir izturīgs pret ūdeni, viegli tīrāms un dezinficējams, izturīgs pret puvi un iekļāts tā, lai veicinātu ūdens novadišanu; ūdens ir jānovada uz notekcaurulēm, kas ir aprīkotas ar restēm un lūkām, lai novērstu smakas;
 - b) gludām, izturīgām, ūdensnecaurlaidīgām sienām ar gaišas krāsas mazgājamo pārklājumu, kas ir vismaz divus metrus augsts un vismaz trīs metrus augsts kaušanas telpās.

Koka sienas telpās, kas minētas I pielikuma III nodaļas 16. punktā, nevar būt par pamatu uzņēmuma apstiprinājuma atsaukšanai, ja tās ir celtas pirms 1991. gada 1. jūlija;
 - c) durvīm no izturīga, viegli tīrāma materiāla bez smakas.

Ja gaļu uzglabā attiecīgajā uzņēmumā, šajā uzņēmumā jābūt noliktavām, kas atbilst iepriekš minētajām prasībām;
 - d) pret puvi izturīgiem izolācijas materiāliem bez smakas;
 - e) adekvātai ventilācijai un, ja vajadzīgs, labai tvaika nosūkšanai;
 - f) adekvātam dabiskajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas.
2. a) Pēc iespējas tuvāk darba telpām — pietiekami lielam skaitam iekārtu roku mazgāšanai un dezinfekcijai, kā arī piederumu mazgāšanai ar karstu ūdeni. Iekārtās roku mazgāšanai jābūt tekošam karstam un aukstam ūdenim vai arī ūdenim, kas ir iepriekš sajaukts līdz piemērotai temperatūrai, mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļiem, kā arī higiēniskiem līdzekļiem roku nosusināšanai;
- b) tajā pašā telpā vai blakus telpā — iekārtām piederumu dezinficēšanai ar karstu ūdeni, kura temperatūra piegādes brīdī ir ne zemāka par 82 ° C.
3. Piemērotiem aizsarglīdzekļiem pret kaitēkļiem, piemēram, kukaiņiem, grauzējiem, utt..
4. a) Instrumentiem un darba iekārtām, piemēram, izciršanas galdiem, galdiem ar maināmām izciršanas virsmām, tvertnēm, konveijera lentēm un zāģiem no nerūsējoša materiāla, kas nevar notriekt gaļu un ko ir viegli tīrīt un dezinficēt. Koka izmantošana ir aizliegta;
- b) pret koroziju izturīgiem piederumiem un iekārtām, kas atbilst higiēnas prasībām:
 - gaļas apstrādei,
 - gaļas konteineru uzglabāšanai tā, lai ne gaļa, ne konteineri nenonāktu tiešā saskarē ar grīdu vai sienām;
- c) īpašiem ūdensnecaurlaidīgiem un pret koroziju izturīgiem konteineriem ar vākiem un nostiprinājumiem, lai nepiederīgām personām neļautu no tiem kaut ko izņemt, kuros glabās gaļu, kas nav domāta lietošanai cilvēku uzturā; šādu gaļu jāizved un jānīcina katras darba dienas beigās.
5. Saldēšanas iekārtām, lai saglabātu gaļas iekšējo temperatūru atbilstīgi šīs direktīvas prasībām. Šajās iekārtās jābūt notekai, kas ir savienota ar notekcaurulēm tā, lai nevarētu piesārņot gaļu.
6. Dzeramā ūdens piegādei spiedienā tikai Direktīvas 80/778/EEK nozīmē. Tomēr uzņēmuma gadījumos ir pieļaujama dzeramā ūdens standartiem neatbilstīga ūdens izmantošana tvaika ražošanai, ugunsdzēsības vajadzībām un saldēšanas iekārtu dzesēšanai ar noteikumu, ka šim nolūkam uzstādīto cauruļu izvietojums nepieļauj iespēju šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un ka nekādā gadījumā netiks piesārņota svaiga gaļa. Dzeramā ūdens standartiem neatbilstīgā ūdens caurulēm jābūt skaidri atšķiramām no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.
7. Adekvātai karsta ūdens piegādei Direktīvas 80/778/EEK nozīmē.

8. Sistēmai notekūdeņu higiēniskai novadīšanai.
9. Vismaz vienai roku mazgātnei un ūdensklozetiem. Tie nedrīkst būt tieši savienoti ar darba telpām. Mazgātnei jābūt tekošam karstam un aukstajam ūdenim vai arī ūdenim, kas ir iepriekš sajaukts līdz piemērotai temperatūrai, higiēniskiem materiāliem roku mazgāšanai un dezinfekcijai, kā arī higiēniskiem līdzekļiem roku nosusināšanai. Mazgātnei jābūt netālu no tualetēm.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI MAZJAUDAS KAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

10. Papildus vispārīgajām prasībām, mazjaudas kautuvēs jābūt vismaz:
 - a) pietiekami lielai pirmskaušanas novietnei dzīvniekiem, kas nakti pavada kautuves teritorijā;
 - b) kaušanas telpai un, ņemot vērā kaušanas laikā veiktās darbības, telpām, kas ir pietiekami lielas no higiēnas viedokļa, kurās veic šādas darbības;
 - c) kaušanas telpā skaidri nodalītai vietai dzīvnieku apdullināšanai un atasiņošanai;
 - d) sienām kaušanas telpā, kas ir mazgājamas vismaz trīs metru augstumā virzienā uz griestiem. Kaušanas laikā ir atbilstīgi jānosūc tvaiki;
 - e) tādām iekārtām, lai pēc apdullināšanas dzīvniekam ādu pēc iespējas varētu novilkt piekārtā stāvoklī; piekārtais dzīvnieks ādas novilkšanas laikā nekādā gadījumā nedrīkst nonākt saskarē ar grīdu;
 - f) saldētavai ar pietiekamu jaudu, atkarībā no kaujamo dzīvnieku izmēra un tipa, ar obligātu atsevišķu aizslēdzamu sekciju liemeņiem, ko pakļauj analizēm.

Atbildīgā amatpersona, lemjot katrā gadījumā atsevišķi, var piešķirt atkāpes no šīs prasības, ja gaļu no kautuves nekavējoties pārved uz gaļas izciršanas uzņēmumiem un gaļas veikalos kautuves tiešā tuvumā, ar noteikumu, ka pārvešana ilgst ne vairāk kā stundu.

11. Kaušanas telpās ir aizliegts iztukšot vai tīrīt kuņģus un zarnas vai arī uzglabāt ādas, ragus, nagus un cūku sarus.
12. Ja mēslus no kautuves nevar izvest katru dienu, tos jāglabā skaidri nodalītā vietā.
13. Kaušanas telpās ievestos dzīvniekus nekavējoties apdullina un nokauj.
14. Slimus vai varbūtēji slimus dzīvniekus nedrīkst kaut attiecīgajā uzņēmumā, izņemot, ja atbildīgā amatpersona ir piešķirusi atkāpi.

Ja ir piešķirta atkāpe, dzīvnieki jākauj atbildīgās amatpersonas uzraudzībā, veicot pasākumus, lai novērstu piesārņojumu; telpas pirms turpmākas izmantošanas ir oficiālā uzraudzībā jāiztīra un jādezinficē.

III PIELIKUMS

PALĪGU PROFESIONĀLĀS KVALIFIKĀCIJAS

1. Pie šīs direktīvas 9. panta 4. daļā minētā testa pielaiž tikai personas, kas var pierādīt, ka ir apguvušas vismaz 400 stundas garu dalībvalstu apstiprinātu teorētisko kursu, ieskaitot laboratorijas demonstrējumus par šā pielikuma 3. punkta a) apakšpunktā minētajām tēmām, kā arī ir veikušas vismaz 200 stundu garu praksi valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā. Prakse notiek kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos, saldētavās un svaigas gaļas pārbaudes punktos.
2. Tomēr palīgi, kas atbilst Direktīvas 71/118/EEK II pielikuma prasībām, var apgūt kursu, kura teorētiskā daļa ir samazināta līdz 200 stundām.
3. Šīs direktīvas 9. panta 4. daļā minētais tests sastāv no teorētiskās daļas un praktiskās daļas, un tajā ietilpst šādi temati:
 - a) teorētiskā daļa:
 - pamatzināšanas nokautu dzīvnieku anatomijā un fizioloģijā,
 - pamatzināšanas nokauto dzīvnieku patoloģijā,
 - pamatzināšanas nokauto dzīvnieku patoloģanatomijā,
 - pamatzināšanas higiēnā un īpaši rūpniecības higiēnā, kaušanas, izciršanas un uzglabāšanas higiēnā, kā arī darba higiēnā,
 - zināšanas par kaušanas, pārbaudīšanu, kā arī svaigas gaļas sagatavošanas, iesaiņošanas un pārvadāšanas metodēm,
 - zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz viņu darbu,
 - paraugu ņemšanas kārtība;
 - b) praktiskā daļa:
 - nokauto dzīvnieku pārbaude,
 - dzīvnieku sugu noteikšana, pārbaudot tipiskās dzīvnieku daļas,
 - dažādu dzīvnieku daļu noteikšana, kurās ir notikušas izmaiņas un komentāri,
 - pēckaušanas veterinārā ekspertīze kautuvē,
 - higiēnas kontrole,
 - paraugu ņemšana.

IV PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

svaigai gaļai ⁽¹⁾, kas minēta Direktīvas 64/433/EEK 3. panta (A) daļas (f) apakšpunkta trešajā ievilkumā

Nr. ⁽²⁾:

Iekraušanas vieta:

Ministrija:

Nodaļa:

Atsauce ⁽²⁾

I. Gaļas identifikācija

Gaļa:
(dzīvnieka suga)

Izcirtņu pamatīpašības:

Iepakojuma pamatīpašības:

Izcirtņu vai iepakojumu skaits:

Sasaldēšanas mēnesis (-ši) un gads (-i):

Tīrsvars:

II. Gaļas izcelsme

Apstiprinātās(-o) kautuves (-vju) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i):

Apstiprinātā(-o) gaļas izciršanas uzņēmuma (-u) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i):

Apstiprinātās(-o) saldētavas (-vu) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i):

III. Gaļas galamērķis

Gaļu nosūtītis

no
(iekraušanas vieta)

uz
(galamērķa valsts un vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem ⁽³⁾:

Nosūtītāja vārds un adrese:

Saņēmēja vārds un adrese:

⁽¹⁾ Svaiga gaļa: saskaņā ar šo direktīvu un šā sertifikāta IV daļu, visas lietošanai cilvēku uzturā derīgās mājas liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, ko nepakļāva jebkādi konservēšanas: tomēr atdzēsētu un saldētu gaļu uzskata par svaigu gaļu.

⁽²⁾ Izvēles.

⁽³⁾ Ja izmanto smagās kravas automašīnas un dzelzceļa vagonu sastāvus, tad jānorāda reģistrācijas numurs, ja lidmašīnas – tad lidojuma numurs, un ja kuģus – tad to nosaukums.

IV. Veselības apliecinājums

Es, apakšā parakstījies valsts pilnvarots veterinārārsts, apstiprinu, ka iepriekš aprakstīto gaļu ieguva atbilstīgi Direktīvas 64/433/EEK izklāstītajiem nosacījumiem, kas reglamentē ražošanu un kontroli:

- kautuvē, kas atrodas ierobežotā reģionā vai platībā ⁽⁴⁾,
- dalībvalstij pēc tranzīta caur trešo valsti ⁽⁴⁾.

(vieta) (datums)

.....
(valsts pilnvarota veterinārārsta vārds un paraksts)

⁽⁴⁾ Nevajadzīgo svītrot.

V PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

svaigai gaļai sūtīšanai uz dalībvalsti ⁽¹⁾Nr. ⁽²⁾:

Eksportētāja valsts:

Ministrija:

Nodaļa:

Atsauce:

(izvēles)

I. Gaļas identifikācija

Gaļa:

(dzīvnieka suga)

Izcirtņu pamatīpašības:

Iepakojuma pamatīpašības:

Izcirtņu vai iepakojumu skaits:

Sasaldēšanas mēnesis (-ši) un gads (-i):

Tirsvars:

II. Gaļas izcelsme

Apstiprinātās(-o) kautuves (-vju) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i):

Apstiprinātā(-o) gaļas izciršanas uzņēmuma (-u) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i):

Apstiprinātās(-o) saldētavas (-vu) adrese (-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs (-i)

III. Gaļas galamērķis

Gaļu nosūtīs no

(iekraušanas vieta)

uz

(galamērķa valsts un vieta)

ar šādiem transporta līdzekļiem ⁽³⁾:

Nosūtītāja vārds un adrese:

Saņēmēja vārds un adrese:

⁽¹⁾ Svaiga gaļa: saskaņā ar šo direktīvu un šā sertifikāta IV daļu, visas lietošanai cilvēku uzturā derīgās mājas liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, ko nepakļāva jebkādai konservēšanai; tomēr atzdesētu un saldētu gaļu uzskata par svaigu gaļu.⁽²⁾ Izvēles.⁽³⁾ Ja izmanto smagās kravas automašīnas un dzelzceļa vagonu sastāvus, tad jānorāda reģistrācijas numurs, ja lidmašīnas – tad lidojuma numurs, un ja kuģus – tad to nosaukums.

IV. Veselības apliecinājums

Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītā gaļa ir iegūta saskaņā ar nosacījumiem par ražošanu un kontroli, kas izklāstīti Direktīvā 64/433/EEK par veselības problēmām, kuras ietekmē tirdzniecību ar svaigu gaļu Kopienas iekšienē, un tāpēc tā ir atzīta par piemērotu lietošanai cilvēku uzturā.

(vieta)

.....
(valsts pilnvarota veterinārārsta paraksts)
